

W I A D O M O Ś C I

AKCJI KATOLICKIEJ

ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

1

9

3

4

NR 1-2

STYCZEŃ - LUTY

ROK IV

WIADOMOŚCI AKCJI KATOLICKIEJ

ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

Nr. 1-2

Styczeń - Luty

1934 r.

Warunki prenumeraty „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej”:

Rocznie	6.—	Prenumeratę przysyłać należy pod adr.:
kwartalnie	1.50	Wilno, ulica Metropolitalna Nr. 1.

Konto P. K. O. Nr. 80.742.

SPIS RZECZY.

1. O POGLĘBIENIE IDEOWE NASZEJ PRACY	2
2. ARCHIDIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ	5
3. KATOLICKI ZWIĄZEK POLEK (Kobiet)	8
4. KATOLICKI ZWIĄZEK MĘŻCZYZN	12
5. ZWIĄZEK MŁODZIEŻY POLSKIEJ	15
6. ARCHIDIECEZJALNY ZWIĄZEK TOWARZYSTW DOBROCZYNNOŚCI „CARITAS“	32

REDAKTOR: *KS. FRANCISZEK KAFARSKI*

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, ul. Metropolitalna Nr. 1. Telef. Nr. 7-83

Drukarnia Archidiecezjalna w Wilnie, ul. Metropolitalna Nr. 1. Telefon 14-49

W I A D O M O Ś C I .

AKCJI KATOLICKIEJ

ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

Nr. 1—2

Styczeń—Luty

Rok IV

Nr. styczniowy „Wiadomości Akcji Katolickiej Arch. Wil.” nie ukazał się na czas z powodu niewykonania przez drukarnię. Nr. lutowy jest spóźniony z powodu konieczności przerobienia całego materiału oddanego do druku jeszcze w grudniu r. ub.

O pogłębienie ideowe naszej pracy!

Pogłębiać pracę! — oto hasło na rok bieżący. Pogłębiać pracę ideowo — to znaczy pod względem znajomości myśli i zasad Akcji Katolickiej. Pogłębiać pracę ideowo — to znaczy, że każdy członek którejkolwiek organizacji Akcji Katolickiej zdaje sobie sprawę jasno i bez wahania poco do organizacji należy, czego organizacja od niego wymaga, do czego organizacja dąży, co on, każdy z członków, ma do spełnienia w tej organizacji.

Znajomość, świadomość i czynne zrozumienie idei, myśli, celów i zadań organizacji — jest podstawowym warunkiem jej wartości i odpowiadaniu potrzebom, jej żywotności w terenie.

Jedną z przyczyn, dla której bardzo często kuleją nasze organizacje społeczne — to brak jasnego zrozumienia celów i zadań organizacji. A trzeba pamiętać, że organizacja wtedy pójdzie łatwo, gdy każdy członek wie poco i dlaczego jest w organizacji. Mówimy każdy członek, a nie kierownicy tylko. Ale rzecz jasna, że kierownicy przede wszystkim winni być świadomi idei organizacji. Za kierowników organizacji w terenie uważamy wszystkich członków Zarządów.

W dobrze zorganizowanej parafii pod względem Akcji Katolickiej mamy zarządy: Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej, Zarządy Katolickiego Stowarzyszenia Polek i Mężczyzn, Patronaty i Zarządy Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej Męskiej i Żeńskiej, Zarząd Wydziału Parafjalnego „Caritas”. A więc mamy około

72674

40 osób na stanowiskach kierowniczych, które jeżeli są uświadomione ideowo, jakże wielką już są pomocą w pracy katolickiej na parafii. To już jest sztab znaczny liczebnie, a jeżeli jest wyrobiony ideowo, znający cele i zadania Akcji Katolickiej, mający świadomość praw, obowiązków swojej organizacji, gotowość do czynnej obrony Kościoła św., zdający sprawę z apostołstwa świeckich, przez czynną, energiczną postawę wobec zła, będącego w parafii — to już jest siła, z którą liczyć się trzeba każdemu wrogowi sprawy katolickiej. Dlatego wyrobienie ideowe każdego członka Zarządu parafjalnego którejkolwiek organizacji Akcji Katolickiej jest tak ważnem i tak wprost palącym zadaniem. Bez tego praca nasza nie ruszy naprzód, bez tego praca nasza społeczna tu i ówdzie rozprzęga się, a nieraz zanika, mimo znacznych z naszej strony wysiłków i ofiar, bez tego niektóre nasze organizacje nie są mocne. Znana jest zasada: że trudno czegoś chcieć, jeżeli czegoś się nie rozumie. Otóż o to ideowe zrozumienie Akcji Katolickiej, owego apostołstwa świeckich, chodzi. To jest podstawa dalszej wszelkiej pracy. Dlatego teraz trzeba na to szczególniejszą zwrócić uwagę.

Pogłębienie ideowe dzielimy na dwie części:

1. Religijno-duchowe — chodzi o życie nadprzyrodzone wśród kierowniczych jednostek, o zrozumienie prawd wiary świętej i uczestnictwo w łasce przez Sakramenta święte.

2. Znajomość teoretyczna celów i zasad Akcji Katolickiej — to znaczy znajomość literatury Akcji Katolickiej i głębokie dla niej przekonanie.

Te dwie sprawy w organizacji są najważniejsze! Dla nich należy poświęcić wiele czasu i miejsca. Temi dwiema sprawami należy przeniknąć wszystkie Zarządy wszystkich naszych organizacji parafjalnych. Zarządy same powinny to zrozumieć i dążyć wszelkimi siłami, aby osiągnąć ten podstawowy cel, od którego zależy pomyślny rozwój całej organizacji na przyszłość, od którego zależy uświadomienie wszystkich członków danej organizacji, a przez nich wszystkich ludzi na terenie parafii, a po przez parafje wszystkich ludzi w Państwie. Ale trzeba to zrobić na najmniejszym odcinku. A jak to zrobić?

A to tak: 1. Czytać literaturę o Akcji Katolickiej! Dzięki Bogu u nas literatura o Akcji Katolickiej jest bardzo bogata. Trzeba ją tylko przerobić, przestudjować, przemyśleć, omówić. Wszystkie zagadnienia są już niemal z punktu widzenia

teoretycznego omówione, a to jest podstawa każdego ruchu. Wykaz literatury przy końcu artykułu podajemy.

Pod kierownictwem księdza Asystenta Kościelnego, względnie innej inteligentnej osoby należy systematycznie zbierać wszystkie Zarządy organizacyj Akcji Katolickiej, dość często — i tam, na tak zwanych wieczorach dyskusyjnych czy też czytankach, materiały przerobić. Tak jak przedtem, przed paru laty każdy narzekał na brak materiału — tak teraz, dziś materiału nie brak i żadnej już wymówki być nie może!

2. Czytać, prenumerować „Ruch Katolicki” — organ ogólnopolski Akcji Katolickiej. Adres: Poznań, Aleje Marcinkowskiego 22, II p. Tam go należy zamówić.

„Ruch Katolicki” z miesiąca na miesiąc daje pod rozagę bieżące zagadnienia z dziedziny Akcji Katolickiej. Jest koniecznym pokarmem ideowym dla każdej organizacji Akcji Katolickiej a przede wszystkim dla Zarządów Parafjalnej Akcji Katolickiej.

Ktoby zaś twierdził, że literatura o Akcji Katolickiej i „Ruch Katolicki” jest za trudna i zatrudny, że i z pomocą ks. Asystenta Kościelnego nie jest możliwą do przerobienia, podajemy także wykaz literatury popularnej, łatwej, dostępnej dla każdego, którą bez większego wysiłku każdy nawet najmniej wykształcony może sobie przyswoić. A więc i tu wymówek być nie może.

W krótkich słowach wskazaliśmy na najpilniejszą, konieczną potrzebę, na warunek bez którego praca nasza organizacyjna będzie zawsze kulala, nigdy się nie rozwinie oraz podaliśmy niezawodny sposób nabycia tej mocy — przez czytanie i znajomość literatury naukowej, poważnej i popularnej, łatwej. Ale tego nie wystarcza do sprawności całej organizacji, organizacji czynnych katolików. Trzeba jeszcze pogłębienia życia organizacyjnego. To druga strona, bardzo ważna, do omówienia której przystąpimy w najbliższym numerze „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej”

* * *

I

**Literatura naukowa, poważna z KSIĄŻNICY AKCJI KATOLICKIEJ,
wydawanej przez Naczelny Instytut Akcji Katolickiej w Polsce.**

1. Ks. Dr. St. Bross — Akcja Katolicka a Polska . . . zł. 1.50
2. Ks. Guerry — Kodeks Akcji Katolickiej „ 6.50
3. Ks. St. Adamski — Akcja Katolicka a Duchowieństwo „ 2.00

4. Ks. R. Mäder — Katolikiem jestem	„ 4.00
5. Ks. Dr. Stanisław Bross — Akcja Katolicka według orzeczeń Stolicy Apostolskiej	„ 12.00
6. Ks. Dr. Stanisław Bross — Pius XI o Akcji Katolickiej	„ 2.00
7. Ks. Dr. Stanisław Bross — Akcja Katolicka na I Kra- jowym Kongresie Eucharystycznym w Polsce	„ 3.50
8. Statut Konstytucyjny i Regulaminy Akcji Katolickiej	„ 0.70
9. Ks. Dr. A. Szymański — Akcja Katolicka a działalność gospodarczo - społeczna	„ 2.00
10. Ks. Dr. Fr. Sawicki — Dusza nowoczesnego człowieka	„ 4.00
11. Ks. Dr. Ferd. Machay — Rozwiązanie sprawy spo- łecznej w ramach Akcji Katolickiej	„ 4.00
12. Prof. Karol Adamowicz — Istota Katolicyzmu	„ 8.00
13. O. K. Sudbrack T. J. — Kuźnia Akcji Katolickiej	„ 2.00
14. Encyklika — O małżeństwie Chrześcijańskim	„ 2.00
15. Prof. A. Vermeersch T. J. — Katechizm małż. chrześc.	„ 2.00
16. Encyklika — O chrześc. wychowaniu młodzieży	„ 1.20
17. Ks. Dr. F. Machay — Zadania duszpasterskie	„ 4.00
18. Ks. Ludwik Civardi — Podręcznik Akcji Katolickiej	„ 6.50
19. Kard. Piotr Gasparri — Katechizm Katolicki	„ —
20. Władysław Deptuła — Akcja Katolicka a organizacje kościelne	„ 1.20

**Biblioteczka powyższa winna znaleźć się w ręku każdego asystenta
i każdego pracownika Akcji Katolickiej.**

II

Literatura popularna.

1. Ks. Czesław Kaczmarek — Podstawy i organizacja
Akcji Katolickiej zł. 1.50
 2. O. Marjan Pirożyński — Co to jest Akcja Kat. „ 0.20
 3. Wydawnictwo „Szkoly Apostolow” — szereg wykładów
popularnych:
- 1) Nowy Czyn.
 - 2) Kto jest Apostolem?
 - 3) Gdzie ksiadz nie dociera.
 - 4) Zródło mocy. (O rekolekcjach zamkniętych)
 - 5) Chrystus w Kościele.
 - 6) Odnowienie Rodziny.
 - 7) Kościół nauczycielem prawdy.

8) W szeregach Akcji Katolickiej.

9) Kościół źródłem życia.

10) Kościół wychowawcą ludzkości.

Jeden egzemplarz „Szkoly Apostolow” kosztuje 15 gr., a przy odbiorze 100 egzemplarzy 12 gr.

4. Wydawnictwo „Szkoly Czynu” — szereg wykladow popularnych:

1) Łączmy siły parafji.

2) Zadania Akcji Katolickiej w parafji.

3) O ofenzywę Katolicką.

4) Kobieta w Akcji Katolickiej.

5) Apostolstwo zewnętrzne i wewnętrzne.

6) Wiara podstawą życia.

7) Jest Bóg.

8) Sekciarze — Apostołowie fałszu.

9) Do walki z nowoczesnem pogaństwem.

10) Co należy wiedzieć o Akcji Katolickiej?

11) Praktykujący Katolik.

Numery te są ujęte bardzo popularnie i tłumaczą w przystępnej formie podstawy Akcji Katolickiej. Podobnie jak poprzednie numery nadają się również i dwa ostatnie do szerokiego kolportażu wśród wiernych, jako doskonały środek pomocniczy w duszpasterstwie oraz jako przygotowanie do pracy w apostołstwie świeckich.

Cena „Szkoly Czynu”: 1 egz. 10 gr., 100 egz. 7 zł.

* * *

Wszystkie wydawnictwa należy zamawiać w Składnicy Archid. Instytutu Akcji Katolickiej w Wilnie, ul. Metropolitalna 1.

≡	ARCHIDIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ	≡
---	--	---

ŻYCIE RELIGIJNO - IDEOWE

Zadania Ideowe Zarządu Parafjalnego Akcji Katolickiej.

I.

Do wykonania w najbliższym miesiącu:

1. Wprowadzić stałe czytanie literatury Akcji Katolickiej czy to na zebraniach miesięcznych Zarządu Parafjalnego Akcji Katolickiej, czy też na specjalnych zebraniach wspólnych dla

wszystkich Zarządów wszystkich organizacyj Akcji Katolickiej, istniejących na terenie parafii. Sprawę tą omówić na najbliższym zebraniu Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej.

2. W porozumieniu z ks. Asystentem Kościelnym skontrolować stan znajomości zasad Akcji Katolickiej wśród Zarządów wszystkich organizacyj Akcji Katolickiej i dopilnować stałego, systematycznego szkolenia się w literaturze Akcji Katolickiej stosownie do potrzeb i poziomu umysłowego członków Zarządu.

3. Dopilnować, aby każda organizacja była dostatecznie zaopatrzona w literaturę o Akcji Katolickiej, przynajmniej w dzieła i broszurki najkonieczniejsze.

Będzie to praktyczne wykonanie artykułu wstępnego, który należy odczytać i przemyśleć na najbliższym zebraniu Zarządu Parafjalnego Akcji Katolickiej.

II.

Pamiętać o hasle tegorocznem: „Bóg Panem i celem naszym“.

Praktycznie należy to w ten sposób przeprowadzać w dalszym ciągu:

1. Na zebrania plenarne każdej organizacji Akcji Katolickiej wprowadzić stały punkt porządku dziennego pod tytułem: „Chwilka religijna“ i odczytać w tym punkcie porządku dziennego referat, krótki, bardzo krótki. Skąd wziąć tematy?

Nakładem Zjednoczenia Młodzieży Polskiej wyszedł z druku cykl wykładów „Żywego słowa“, nawiązujących do tegorocznego hasła Episkopatu o walce z nowoczesnem pogaństwem.

Oto ich tytuły:

- N° 5 Ks. Eug. Brzuska: Bóg jest
- N° 6 Ks. Eug. Brzuska: Istota i przymioty Boga
- N° 7 Ks. Eug. Brzuska: Dlaczego należy czcić Boga
- N° 8 Ks. Eug. Brzuska: Chwalmy Boga modlitwą
- N° 9 Ks. W. Klimkiewicz: Chwalmy Boga czynem
- N° 10 Ks. W. Klimkiewicz: W duchu i prawdzie
- N° 11 Ks. J. Roskwitalski: Wiara dojrzałego człowieka
- N° 12 Ks. J. Roskwitalski: Pogłębienie wiary
- N° 13 Ks. J. Roskwitalski: Źródła wątpliwości w wierze
- N° 14 Ks. St. Grelewski: Bądźmy apostołami zbłąkanych
- N° 15 Ks. J. Roskwitalski: Szczęście wiary
- N° 16 Ks. Ludwik Wrzoł: O zabobonach
- N° 17 Ks. Ludwik Wrzoł: Religja spirytyzmu
- N° 18 Ks. Ludwik Wrzoł: Cuda spirytyzmu
- N° 19 Ks. W. Krzywiński: Dziwy hipnotyzmu
- N° 20 Ks. St. Grelewski: Wyznania protestanckie w Polsce

№ 21 Ks. St. Grelewski: Badacze Pisma św.

№ 22 Ks. St. Grelewski: **Baptyści** i adwentyści

№ 23 Ks. St. Grelewski: **Kościół** narodowy

№ 24 Ks. St. Grelewski: Marjawici.

Wykłady te nawiązują do tegorocznego hasła Episkopatu.

Cena 1 egz. „Żywego Słowa” wynosi 15 gr.

Nabywać wymienione broszurki należy w Składnicy Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, Wilno, Metropolitalna 1.

2. Dopilnować, by na półkach kościelnych, przeznaczonych do kolportowania, tematy te znalazły miejsce, aby te półki nie świeciły pustkami lub nie były zastawiane książeczkami i broszurkami, których nikt nie czyta.

3. Rozwinąć kolportarz tych broszurek przy kościele w kiosku, a nawet po domach prywatnych.

Należy uważać na dobór tematów np. nie zalecać broszurek o marjawitach, gdzie ich nie ma, albo sektach badaczy Pisma św. czy też baptystach i adwentystach i t. d., gdzie o nich nie nie słyszeć, nie ma ich i t. d. bo to może być szkodliwe. W tych sprawach radzić się należy ks. Asystenta Kościelnego.

III.

Pamiętać o potrzebie rekolekcyj dla wszystkich członków organizacyj Akcji Katolickiej wobec nadejścia Wielkiego Postu. Sprawę tą należy omówić z ks. Asystentem Kościelnym. Rekolekcje przeprowadzić pod kątem widzenia potrzeb Akcji Katolickiej. Pomocą dla PW. Duchowieństwa służy praca ks. prof. d-ra Kazimierza Kowalskiego: Nauki Rekolekcyjne o Akcji Katolickiej. Książka świeżo wyszła z druku. Do nabycia w cenie 2.50 gr. w Składnicy Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Wilnie, ul. Metropolitalna № 1.

ŻYCIE ORGANIZACYJNE

Zebrania Zarządu Parafjalnego Akcji Katolickiej. Przypominamy, że zgodnie z regulaminem zebrania Zarządu Par. A. K. winny się odbywać **przynajmniej raz na miesiąc** t. j. mniej zebrań nie powinno być. Tymczasem ze sprawozdań widzimy, że zebrań tych za mało, w niektórych parafjach parę zaledwie w ciągu roku i gdzie to może być mowa o rozwoju Akcji Katolickiej kiedy nikt o tem nie myśli?

Odnowienie zatwierdzeń Prezesów Zarządów Par. A. K. Według regulaminu Archidiecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Wilnie zatwierdza prezesów Zarządów Par. A. K. na przeciąg 3 lat. Wobec tego, że dla niektórych pp. Prezesów już okres

ten minął prosimy PW. ks. ks. Asystentów Kościelnych o nadesłanie wniosków od siebie czy to o dalsze zatwierdzenie na następne 3-lecie dotychczasowego Prezesa czy też o zatwierdzenie nowego. 3-lecie należy liczyć od daty pisma Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Wilnie.

Sprawozdania roczne Zarządów Par. A. K. Termin dla sprawozdań rocznych dla Zarządów Par. A. K. wyznaczyliśmy na dzień 1 lutego r. b. Dotychczas nie otrzymaliśmy sprawozdań od szeregu Zarządów parafjalnych. Jest to nieporządek organizacyjny, którego tolerować nie możemy. Z wyjątkowych powodów termin przesuwamy do dnia 1 marca r. b. z zaznaczeniem, że po tym terminie rozwiążemy wszystkie Zarządy Parafjalne A. K., które sprawozdań nie nadesłały.

Obchód Rocznic Papieskich i Imienin JE. Ks. Arcybiskupa-Metropolity. W tej sprawie wydaliśmy specjalny okólnik do wszystkich Zarządów Par. A. K. i do wszystkich parafij. Jeżeli gdziekolwiek obchody się nie odbyły, przypominamy, że powinny się odbyć według podanych w okólniku instrukcyj jeszcze w przeciągu lutego.

Kursa Specjalne i Rekolekcje Zamknięte. Archidiecezjalny Instytut Akcji Katolickiej przygotowuje obecnie szereg Kursów Specjalnych i sięć rekolekcji zamkniętych na terenie całej archidiecezji naszej. Rodzaje, terminy i miejsca Kursów i rekolekcji podamy osobno względnie w Nr. 3 za m-c marzec „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej”. Obecnie podajemy to do wiadomości, ażeby wszyscy mogli się już teraz przygotowywać i jak tylko przyjdzie zawiadomienie, stanąć do wykonania.

Prenumerata „Ruchu Katolickiego” i „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej”. Przypominamy wszystkim Zarządom Par. Akcji Katol., że nie ma pracy, a jeżeli jest to jest zła, bez prenumerowania „Ruchu Katolickiego” i „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej”. Jest to obowiązek organizacyjny, bez którego żaden Zarząd Parafjalny Akcji Katolickiej nie odpowiada swemu zadaniu. Niektóre Zarządy Par. Akcji Katolickiej jeszcze nie prenumerują tych czasopism!

KATOLICKI ZWIĄZEK POLEK (KOBIET)

RUCH W ORGANIZACJI.

Nowe K.S.P. powstały w Wilnie: par. Ostra-Brama i par. św. Ducha; w Pelikanach (pow. Brasławski) i Dobrzyniewie (pow. Białostocki). — Witamy je w naszym gronie serdecznem „Szczyć Boże w pracy”.

Wizytacje. Zwizytowane zostały K. S. P. par. św. Rafała w Wilnie, K. S. P. w Landwarowie i K. S. P. w Rudziszkach.

Kursy. W dn. 1 grudnia u. r. odbyło się I zebranie członków Zarządów K. S. P. m. Wilna, poświęcone zagadnieniom ideowym Akcji Katolickiej.

Referaty wygłosili: Prezes A. I. A. K. p. Dr. K. Niżyński i p. Mecenas B. Rusiecki.

W dn. 26 stycznia b. r. odbyło się II zebranie członków Zarządów K. S. P. m. Wilna. Referaty na temat: 1) Katolicki ruch kobiecy, 2) Praca Zarządu wygłosiła Dyrektorka Związku p. J. Roszkowska.

Zebrania. W dn. 15 stycznia odbyło się zebranie Zarządu K. S. P. Arch. Wil. z referatem Przewodniczącej p. M. Jeleńskiej „O połączeniu Kościołów“, przyjęto na niem sprawozdanie Dyrektorki ze stanu prac w Katolickim Związku Polek oraz ułożono program pracy na okres najbliższy.

W dn. 18 stycznia odbyło się zebranie towarzyskie członków Zarządów K. S. P. m. Wilna ze współudziałem PW.PW. XX. Asystentów kościelnych, z przemówieniem PW. X. Kanonika Adama Kuleszy o znaczeniu prasy i jej kolportowaniu.

Rekolekcje. W dniach 5—8 stycznia zorganizowane zostały w Wilnie w zakładzie SS. Misjonarek rekolekcje zamknięte dla Pań z inteligencji, wzięło w nich udział 38 osób. Kierownikiem ćwiczeń rekolekcyjnych był PW. X. dr. K. Kucharski T. J.

Składki członkowskie opłacili w miesiącu styczniu następujące K. S. P.:

par. św. Jakóba w Wilnie 3 zł. za I półrocze rb.

K. S. P. w Lipniskach — 1,50 — za IV kwartał u.r.

K. S. P. par. św. Rafała w Wilnie — 6 zł za u.r.

K. S. P. w Szydłowicach — 12 zł. — za 1933 i 34 rok.

K. S. P. w Słonimie — 6 zł. za 1933 r.

K. S. P. w Białymstoku Fara — 3 zł. za IV kwartał u.r.

K. S. P. w Klimówce — 4.50 za trzy kwartały u.r.

INSTRUKCJE ZWIĄZKU.

I. DZIAŁ ORGANIZACYJNY.

Co ma zrobić Zarząd? 1. Zwołać doroczne walne zebranie, o ile dotąd się nie odbyło.

2. Przesłać do Związku szczegółowe sprawozdanie roczne K. S. P. *do dnia 1 marca.*

3. Zwołać zebranie nowego Zarządu celem zaznajomienia członków z ich obowiązkami.

4. Opracować szczegółowy plan pracy na rok bieżący.

5. Uregulować wszystkie zaległości swoje za rok ubiegły.
- 6) Opłacić prenumeratę za pisma organizacyjne: „Wiadomości“ i „Zjednoczenie“ przynajmniej za I kwartał.

Jubileuszowa pielgrzymka do Rzymu. W czasie 25.III—10.IV b. r. organizuje Zjednoczenie Katolickich Związków Polek jubileuszową pielgrzymkę do Rzymu, która jednocześnie weźmie udział w obradach kongresu Międzynarodowej Unji Kat. Zw. Kob. Wobec tego, iż zdołano uzyskać zbiorowy bezpłatny paszport tylko na 20 osob, prosimy o *natychmiastowe* zgłaszanie się do Związku te osoby, które chciałyby wziąć udział w wymienionej pielgrzymce. Jednocześnie zaznaczamy, iż pierwszeństwo będą miały osoby, czynnie współpracujące z naszą organizacją.

Koszta pielgrzymki wyniosą prawdopodobnie około 600 zł. Po bliższe informacje należy się zgłaszać do Związku w Wilnie.

II. PRACA RELIGIJNO - IDEOWA.

Adoracja. Postarajmy się o zorganizowanie przynajmniej kilkugodzinnej Adoracji Najświętszego Sakramentu na przebłaganie Boga za wszystkie zniewagi uczynione Mu w okresie zabaw w karnawale.

Rekolekcje. Już na początku Wielkiego Postu niech myśli Zarząd o zorganizowaniu rekolekcyj dla swego Stowarzyszenia. Należy zwrócić się w tej sprawie do swego X. Proboszcza, który albo sam ćwiczenia rekolekcyjne przeprowadzi, albo dopomoże nam w wynalezieniu innego kierownika.

Pomyślmy także i o innych i po ogłoszeniu terminu rekolekcyj parafjalnych postarajmy się namówić przynajmniej najbliższe nam otoczenie do wzięcia w nich udziału. Szczególniejszą uwagę zwróćmy na osoby stroniące od Kościoła i postarajmy się skłonić je do wzięcia udziału w rekolekcjach i do odprawienia spowiedzi św.

Wiara w Boga. Na ten temat ogłasza Zjednoczenie Kat. Zw. Polek. ankietą celem szczegółowego omówienia tego zagadnienia w gronie każdego K. S. P. i pogłębienia uświadczenia religijnego naszych członków. Ankieta ta zostanie ogłoszona w jednym z najbliższych numerów „Zjednoczenia“, w którym omówione będą również sposoby przeprowadzania ankiet i pogadanek-ankietowych. Czytajmy więc „Zjednoczenie“ i zabierzmy się do przeprowadzenia ankiety.

Powiększajmy nasze szeregi. Niech coraz więcej kobiet-katoliczek zapozna się z naszymi celami i zadaniami, przejmie się szczytną ideą apostołstwa świeckich, stanie wraz z nami do czynnej pracy. W tym celu nowy zarząd powinien pomyśleć o zorganizowaniu w styczniu zebrania propagandowego KSP.

w Ognisku parafjalnem dla ogółu parafjanek nienależących jeszcze do KSP.; w którejs wsi parafjalnej celem założenia tam oddziału KSP., a nawet i w sąsiedniej parafji, gdzie organizacja nasza jeszcze nie istnieje.

A oprócz tego należy wielką uwagę zwrócić na apostołstwo indywidualne, niech każda z członków KSP. postawi sobie za zadanie pozyskać dla Akcji Katolickiej najbliższe swoje sąsiadki i niech się energicznie do tej pracy zabierze, a rezultaty będą napewno duże.

III. PRACA KULTURALNO-OŚWIATOWA.

Zebranie plenarne. W lutym przygotujmy na zebranie pogadankę n. t. „Obowiązki rodzinne kobiety katolickiej” ze specjalnem uwzględnem jej obowiązków religijnych.

Oddziały niech przerobią tę samą pogadankę na swych zebraniach — uświadamiajmy jak najszerzy ogół kobiet o ich obowiązkach, to ustrzeże od upadku rodzinę, zapewni katolickie wychowanie dzieci, przyczyni się do uszczęśliwienia wielu jednostek.

Czytelnie. Dołożmy wszelkich starań do uruchomienia skromnej chociażby czytelnicy. Zwłaszcza pisma organizacyjne „Wiadomości” i „Zjednoczenie” muszą się znaleźć w każdym KSP.

Postarajmy się pozyskać chociażby jednego prenumeratora dla „Zjednoczenia” — wypełnimy w ten sposób bardzo ważny obowiązek organizacyjny i przyczynimy się do podtrzymania finansowego tego tak potrzebnego pisma.

IV. PRACA SPOŁECZNO-CHARYTATYWNA.

Współpraca z SMP. musi być koniecznie nawiązana, jeżeli chcemy w przyszłości pozyskać dzisiejsze druchny do nowych szeregów. Szczególniejszą opiekę należy rozłożyć nad dziewczętami wstępującymi w związki małżeńskie celem należytego przygotowania ich do tego stanu i dokładnego poinformowania o obowiązkach, które na siebie biorą. Postarajmy się też pozyskać je na członków KSP., by w naszej organizacji znalazły oparcie w trudnych chwilach życia, życzliwą radę, wskazówkę i pomoc.

Zima się sroży — pamiętajmy o najuboższych, śpieszmy im z pomocą, jaką dać możemy. Zwłaszcza troszczmy się o dzieci szkolne, by miały w co się ubrać i nie szły głodne do szkoły.

Czynnie współpracujmy z Wydziałem Parafjalnym „Caritas”, lub z innymi organizacjami dobroczynnymi, niech żadna z nas nie uchyla się od obowiązków miłosierdzia chrześcijańskiego a każda śpieszy z najdrobniejszą chociażby ofiarą.

V. PRACA GOSPODARCZO - ROLNICZA.

Czy wszystkie stowarzyszenia, które zorganizowały wśród swych członków konkursy przysposobienia rolniczego zaopatrzyły się już w odpowiednie broszurki, które dopomogą im w pracy? Czy pomyślano już o przeprowadzeniu *kursów* dla uczestniczek konkursów rolniczych?

Czy są organizowane zebrania uczestniczek zespołów konkursowych celem wspólnego pogłębiania swej wiedzy gospodarskiej.

Chwilki gospodarskie. Czy nie dałoby się wprowadzić na zebraniach plenarnych nowego punktu „chwilki gospodarskiej“, podczas której doświadczone gosposie dzieliłyby się ze wszystkimi rozmaitemi praktycznymi wiadomościami z dziedziny gospodarstwa kobiecego. A może w ten sposób usunęłaby się niejedna nieprzewidywana trudność w pracy gospodyni i ułatwiłoby się jej pracę.

III	KATOLICKI ZWIĄZEK MĘŻCZYZN.	III
-----	-----------------------------	-----

Ś. † P.

W czasie przygotowywania się do walnego Zebrania i podczas samego walnego zebrania (14 stycznia b.r.), prezes naszego Stowarzyszenia ś. p. **EDWARD UNGIERMAN** był ciężko chory, a 19 stycznia 1934 r. opatrzony ŚŚ Sakramentami zasnął w Bogu. Ekspozycja zwłok odbyła się 22.1. na cmentarz do Horodyszcza, do grobów rodzinnych.

Do oddania jaknajliczniej ostatniej posługi zmarłemu i uczczenia pamięci jednego z najbardziej czynnych członków Komitetu budowy Kościoła w Wilejce w okresie zaborczym, człowieka szlachetnego, wiernego syna Kościoła, ostatnio prezesa Stow. Mężczyzn Kat. w Wilejce, wszystkie organizacje Akcji Katolickiej Wilejskie oraz parafianie wzięli gremjalnie udział.

Niech Bóg Najwyższy i Najmiłosierniejszy będzie nagrodą jego za trudy życia dla sprawy Bożej!

I. DZIAŁ RELIGIJNO - IDEOWY.

Zrozumieć Akcję Katolicką! Katolickie Stowarzyszenia Mężczyzn są zaliczone i przyjęte przez J. E. Ks. Arcybiskupa Metropolite Wileńskiego do Akcji Katolickiej. To też pierwszym zadaniem K.S.M. jest dobrze zrozumieć co to jest Akcja Katolicka, do czego jest powołana i jakie zadania ma do wypełnienia w życiu religijnem i społecznem parafji.

1. K.S.M. nieustannie ma pracować nad pogłębianiem świadomości religijnej swoich członków, aby ci mogli i umieli pogłębiać życie religijne w swoich rodzinach i otoczeniu.

W tym celu należy na każdym zebraniu odczytywać ustęp Ewangelji św. i prosić P.W. X. Asystenta, aby trudniejsze ustępy wyjaśniał zebranym.

2. K.S.M. ma za zadanie uświadamiać swoich członków jak Kościół św. zapatruje się na sprawy związane z życiem bieżącym, np. w sprawach małżeńskich, wychowania dzieci, płacy i pracy, czytania książek, gazet i t. d. Te sprawy należy kolejno poruszać i dyskutować na zebraniach.

3. K.S.M. winny się starać o dobór członków pełnych zaparcia i energii, których należy przygotować na apostołów świeckich, w tym celu trzeba urządzać rekolekcje, częste spowiedzi i Komunie św.

Nie ilość bowiem członków decyduje o rozwoju idei i organizacji, a jakość — niech będzie nas mniej, ale dobrych.

4. K.S.M. winno współpracować z Zarządem Parafjalnym Akcji Katolickiej przez wykonywanie jego poleceń w pracach na terenie parafji. Bliższych informacji udziela Kat. Związek Mężczyzn, Wilno, ul. Metropolitalna Nr. 1.

Aby powyższe cele i zadania można było przedyskutować i omówić w stowarzyszeniu, należy bezwzględnie zaopatrzyć bibliotekę w następujące broszury:

1) *Co to jest Akcja Katolicka* — O. Marjan Pirożyński — do nabycia w księgarni Św. Wojciecha, Wilno — cena 20 gr.

2) *Zadanie i Organizacja Akcji Katolickiej w Parafji* — Ks. Dr. T. Skalski, Łuck. D. I. A. K. — cena 10 gr.

3) *Akcja Katolicka, czem jest i czego żąda* — Ks. J. Dekim, Kielce D. I. A. K. — cena 50 gr.

4) *Apostoł świecki przy pracy* — prof. I. Młynek, Kraków
D. I. A. K. — cena 20 gr.

5) *Akcja Katolicka na wsi* — Kraków D. I. A. K. — cena 50 gr.

6) *Szkoła czynu* — Poznań, Naczelny Inst. A. K. po 10 gr.
za broszurkę.

7) *Głosy Katolickie* Kraków, XX. Jezuici, Kopernika 26.

8) *Miesięcznik „Dla Rodziców“* — Płock, ul. Piekarska 5.
i wiele innych wydanych przez Naczelny Instytut Akcji Katolickiej
Poznań, al. Marcinkowskiego 22. IV-p. Patrz str. 3, 4 i 5.

Czy Zarząd opłacił prenumeratę za „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej“?

II. DZIAŁ ORGANIZACYJNO-SPOŁECZNY.

Nowe Stowarzyszenia. Nowopowstałym Kat. Stow. Mężczyzn w par. Nowodworskiej k/Sokółki, Dobrzyniewskiej oraz Replańskiej — Katolicki Związek Mężczyzn w Wilnie przesyła najserdeczniejsze życzenia owocnej pracy „Szczęść Boże“.

Zebrania. Zebrania Zarządu w styczniu względnie lutym należy poświęcić przygotowaniu się do nowych wyborów.

1. Przygotować walne zebranie członków K.S.M. — przez wyznaczenie terminu zebrania, porządku dnia i powiadomienie wszystkich członków o miejscu zebrania.

2. Należy też opracować sprawozdanie roczne z prac Zarządu, które się zdaje na Walnem Zebraniu.

3. Upatrzeć Kandydatów do nowego Zarządu na rok 1934.

Komisja Rewizyjna sprawdzi księgi kasowe, rachunki, zawartość kasy, księgowość i opracuje na Walne Zebranie krótkie sprawozdanie z pracy ustępującego Zarządu.

Walne Zebranie należy odbyć z natępującym programem dziennym:

1. Modlitwa i zagajenie.

2. Wybór przewodniczącego.

3. Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zebrania.

4. Odczyt o Kat. Stow. Mężczyzn (cele i zadania K.S.M.).
5. Sprawozdanie Zarządu za 1933 r.
6. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
7. Dyskusja i zatwierdzenie sprawozdań.
8. Wybory nowego Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
9. Wnioski starego Zarządu.
10. Wolne głosy.
11. Zakończenie.
12. Modlitwa lub pieśń pobożna.

Należy przygotować sprawozdanie roczne do Związku, które trzeba sporządzić w 2-ch egzemplarzach — jeden pozostaje w aktach Stowarzyszenia, drugi będzie odesłany do Kat. Związku Mężczyzn w Wilnie (ul. Metropolitalna Nr. 1).

W końcu przepatrzyć trzeba instrukcję Kat. Zw. Mężczyzn za miesiąc grudzień 1933 r. i przekonać się czy wszystkie zalecenia zostały wykonane przez Zarząd Stowarzyszenia.

ZWIĄZEK MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Komunikat Zjednoczenia Młodzieży Polskiej w Poznaniu

(Ogólnopolskiej Centrali S. M. P.)

Rok prasy — dlaczego? Powiedzieliśmy sobie: kryzysu niema — nie można się wymawiać na ciężkie czasy, ale trzeba się mimo trudności zabrać rzetelnie do pracy, — a przezwyciężymy wszelkie przeszkody.

To jest godne młodego człowieka! Nie narzekać, ale działać!

Od czego zacząć? Zaczniemy od naszych gazet organizacyjnych, czyli od prasy. Dlaczego? Bo to stosunkowo najłatwiej. A potem, bo te gazety są poprostu źródłem, z którego będziemy zasiląć całą naszą pracę w S.M.P.

Dlaczego ogłaszamy rok 1934 rokiem prasy? Wszyscy będziemy pracować nad tem, by jak najwięcej rozszerzyć nasze czasopisma. Związki podawały adresy wszystkich S.M.P., „Ostoja“ wyśle do S.M.P. darmowe egz. czasopism dla reklamy, — a S.M.P.? Też zrobią wszystko, co tylko w ich siłach, by rozszerzać te trzy nasze czasopisma: „Młodą Polkę“, „Przyjaciela Młodzieży“ i „Kierownika Stow. Mł.“ (adres: Poznań, Poczta 15).

Mianowicie S.M.P.:

- 1) powiększą ilość abonowanych egzemplarzy,
- 2) zamówią czasopisma, o ile ich dotychczas nie abonowały,
- 3) namówią sąsiednie S.M.P. do abonowania,
- 4) będą sprzedawały czasopisma osobom, nie należącym do S.M.P.

Piszemy krótko, jak w telegramie. Resztę opowiedzą numery naszych czasopism. Przeczytajcie je uważnie! Znajdziecie tam potrzebne wskazówki.

Nie żałujcie trudu! Gazety nasze od Nowego Roku będą jeszcze lepsze! Rozszerzając je — szerzycie Królestwo Boże wśród młodzieży. Każdy nowy abonent to krok do ulepszenia gazety.

Jest wiele potrzeb S.M.P., wiemy o tem. Dziś jednak jest hasło: Rok prasy — wypełnijmy je karnie.

**Prenumerujcie i czytajcie „RUCH KATOLICKI”
czasopismo poświęcone zasadom Akcji Katolickiej.**

I. DZIAŁ OGÓLNO-ORGANIZACYJNY.

Walne zebrania. Jeszcze raz przypominamy Stowarzyszeniom, że *powinno być odbyć się Walne Zebranie Stowarzyszenia na początku roku.*

Sprawozdanie roczne. Nowowyzbrane Zarządy S.M.P. pamiętajcie, iż *termin nadsyłania Sprawozdań rocznych upływa z dniem 15 lutego 1924 roku. Przedłużamy do 1 marca r. b.!*

Blankiet sprawozdania powinien być ściśle i dokładnie wypełniony, ostemplowany pieczęcią stowarzyszeniową oraz podpisany przez Patrona(kę), jako kierownika(czkę) stowarzyszenia oraz przez Prezesa(skę) i Sekretarza(rkę) Stowarzyszenia.

Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej powinny wykazać swą karność i sprawność organizacyjną nadsyłając sprawozdania roczne w oznaczonym terminie. Blankiety sprawozdawcze zostały wysłane do każdego S.M.P. pocztą.

Plan pracy Zarządu i Stowarzyszenia na I kwartał. Rozpoczynając nowy rok, pracy powinien każdy Zarząd Stowarzyszenia pomyśleć o tem, co będzie robił, aby skupiona w Stowarzyszeniu młodzież odniosła jaknajwiększą korzyść moralną i materjalną.

Nie wystarczy jednak pomyśleć, co będziemy robili, ale trzeba pomyśleć również o tem, **jak będziemy robili.**

Trzeba więc opracować program pracy. Pomyśleć o tem musi Zarząd Stowarzyszenia. Opracowany projekt programu pracy uzgodnić trzeba z Patronatem Stowarzyszenia i uzyskać jego zgodę.

Program pracy powinien zawierać:

I. Program pracy organizacyjnej. Tutaj należy ustalić terminy: zebrań Zarządu, terminy zebrań plenarnych w Stowarzyszeniu, dni dyżurów w „Ognisku” i kto ma dyżurować.

Wszystkie te rzeczy trzeba ustalić tak, aby każdy członek Stowarzyszenia wiedział, kiedy ma przychodzić na zebrania plenarne, kiedy może znaleźć w „Ognisku” otwartą czytelnię, bibliotekę, gry towarzyskie.

II. Program pracy religijno-wychowawczej. Ten dział pracy należy przed opracowaniem omówić z PW. Księdzem Proboszczem.

III. Program pracy kulturalno-oświatowej. Tu należy ustalić: a) terminy „czytanek izbowych”, ustalić, gdzie się będą odbywały, kto i co będzie czytał, b) jakie tematy referatów opracuje kółko kulturalno-oświatowe, jakie inne prace będzie mogło prowadzić kółko kulturalno-oświatowe, c) jakie sztuczki mają być odegrane, przygotować się do ich porządnego przygotowania, a nie robienie w ostatniej chwili, d) obmyśleć, jakie nowe sposoby pracy kulturalno-oświatowej da się wynaleść, e) może można zorganizować jakiś kurs dokształcający, f) obmyśleć sposoby zachęcania członków do ważnego czytania gazet i książek z biblioteki stowarzyszenia.

IV. Program pracy z dziedziny przysposobienia rolniczego, który Zarząd powinien ułożyć dla swego stowarzyszenia, na podstawie instrukcji i programu pracy p. r., podawanych w „Wiad. Akcji Katolickiej”.

V. Program pracy w dziedzinie W. F. też ułożony w miarę możliwości i potrzeby według instrukcji zawartych w dziale W. F. w „Wiadomościach A. K.”

Ułożony według planu podanego powyżej programu pracy Stowarzyszenia może być obszerniejszy lub skromniejszy, zależnie od możliwości lokalnych. Nie wszystkie punkty muszą być uwzględnione w programie, ale tylko te, które dadzą się wykonać. Tam zaś, gdzie Stowarzyszenie stoi już na wyższym stopniu rozwoju program może i powinien być obszerniejszy.

Powyższe uwagi podajemy tylko jako planowe wskazówki, pomagające do ułożenia planu, właściwy plan musi być opracowany samodzielnie przez każde Stowarzyszenie w porozumieniu z PW. Ks. Proboszczem i Patronatem.

Jeszcze raz podkreślamy, iż każde stowarzyszenie powinno opracować choćby najskromniejszy program swojej działalności, tylko bowiem planowa działalność może wydać trwałe owoce, może nam przynieść korzyść.

Zarządy pamiętajcie o zaprenumerowaniu kwartalnego „Kalendarzyka Pracy”, który zapewne wicie, zamawiać trzeba w abonamencie rocznym przed 25-tym lutego, marca, sierpia i listopada każdego roku, a służy on do ujęcia programu pracy.

„Kalendarzyk Pracy” kosztuje rocznie z portem po 1 zł. 25 gr. Można nabyć i poszczególne egzemplarze w cenie po 15 gr. egz.

bez porta. Adres zamówień: Poznań, Poczta 15, Sp. Akc. „Ostoja“ Księgarnia i Drukarnia.

Kursa dla Zarządów. W miesiącu styczniu Związek Młodzieży Polskiej rozpocznie przeprowadzenie kursu dla Zarządów S.M.P. O terminach kursów i ich miejscu powiadomione będą Stowarzyszenia osobno.

Dziesięciolecie Związku Młodzieży Polskiej w Wilnie. W roku 1935 w m-cu maju Związek Młodzieży Polskiej w Wilnie, a wraz z nim i Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej będą obchodzić 10-cio lecie istnienia Związku. Rocznicę tę zamierza Związek obchodzić niezwykle uroczysto. W programie przewidywany jest zlot S. M. P. z całej Archidiecezji, uroczystości w poszczególnych S. M. P. i t. p. Czas już aby Stowarzyszenia rozpoczęły przygotowania do obchodu dziesięciolecia. W obchodzie musi wziąć udział każde S.M.P. A więc S.M.P. rozpoczynajcie przygotowania. Przeznaczcie na wydatki obchodu dochód z jednego przedstawienia, odłóżcie zebrane pieniądze na P. K. O. i czekajcie wezwania i instrukcyj Związku. Ambicją każdego Zarządu S. M. P. powinno być: jak najwięcej druhów i druchen z naszego S. M. P. weźmie w przeprowadzeniu obchodu.

Kursa i wyjazdy do S. M. P. W miesiącu lutym 1934 r. instruktorzy Związku Młodzieży Polskiej w Wilnie odwiedzają niżej wymienione S. M. P. według podanych dat, celem zorganizowania kursów.

Data	Miejscowość	Instruktor	Cel podróży
1 luty	Jęzmienszki	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
2 luty	Ławaryszki	Drh. Kudukis	Kurs dla Zarządów S.M.P.
—	Rejnliszki	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
3 i 4 luty	Worniany	Drh. Kudukis	Kurs dla Zarządów S.M.P.
5 i 6 luty	Szumsk	—	—
6 luty	Wygoda	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
7 luty	Pryciuny	—	—
—	Idolta	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
8 luty	Leonpol	—	—
—	Bujwidze	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Nowa Wilejka	Drh. Kudukis	Kurs dla Zarządów S.M.P.
9 luty	Żwirble	p. Dyakowski	Kurs P. R.
—	Gierwiaty	Drh. Symonowicz	—
10 luty	—	—	—
—	Miory	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
—	Hajduny	p. Dyakowski	Kurs P. R.
11 luty	Gierwiaty	Drh. Symonowicz	—
—	Ławaryszki	p. Dyakowski	—

Data	Miejscowość	Instruktor	Cel podróży
11 luty	Nowy-Pohost	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
12 luty	Pietruliszki	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Kiena Panieńska	—	—
—	Szarkowszczyzna	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
13 luty	Wołowszczyzna	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Kowalczuki	—	—
—	Hermanowicze	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
14 luty	Łużki	—	—
—	Czarny Bór	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Jaszuny	—	—
15 luty	M. Soleczniki	—	—
—	W. Soleczniki	—	—
—	Zadoroże	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
—	Mickuny	Drh. Kudukis	Kurs rejonowy dla przodowników p. r.
—	—	p. Dyakowski	—
16 luty	Onżadów	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Czerniewicze	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
—	Mickuny	Drh. Kudukis	Kurs rejonowy dla przodowników p. r.
—	Rudziszki	—	—
17 luty	—	—	—
—	Taboryszki	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Jazno	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów i P. R.
18 luty	Prozoroki	—	—
—	Turgiele	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Rudziszki	Drh. Kudukis	Kurs dla Zarządów S.M.P.
19 luty	Suderwa	—	—
—	Miedniki Król.	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Bobrowszczyzna	Mjr. Pilczewski	Kurs dla Zarządów S.M.P.
20 luty	Rudomino	Drh. Symonowicz	Kurs P. R.
—	Mejszagola	Drh. Kudukis	Kurs dla Zarządów S.M.P.
21 i 22 luty	Podbrzezie	—	Kurs rejonowy dla przodowników p. r.
23 luty	Jęczmieniszki	—	Kurs dla Zarządów S.M.P.
25 luty	Kalwarja	—	—
27 i 28 luty	Worniany	—	Kurs rejonowy dla przodowników p. r.

Prócz tego instruktor p. Henryk Chmielewski w lutym i marcu odwiedzi S. M. P. w Wilejce, Dubrowie, Rakowie, Radoszkowiczach, Kraśnem nad Uszą, Spasie, Krzywiczach, Budstawiu, Smorgoniach, Węśławieniętach, Borunach, Siemiunach, Graużyszkach i Holszanych.

II. DZIAŁ RELIGIJNY.

Okresy Świąteczne. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej jako organizacja Akcji Katolickiej winny dążyć do poznania i zrozumienia znaczenia poszczególnych świąt. Okres obecny jest okresem bardzo ważnym w Kościele katolickim. Należy więc starać się z nim zapoznać i zrozumieć, na czym jego powaga polega.

Tak więc jak w grudniu mieliśmy zapoznać się ze znaczeniem adwentu, jak zapoznaliśmy się z okresem świąt Bożego Narodzenia i Noworocznym, tak tedy należy zapoznać się z okresem Wielkiego postu i przygotować się do Świąt Wielkiejnocy. W tym celu poprosimy swego Księdza Proboszcza lub Patrona o wygłoszenie odpowiedniej treści pogadanki, o wyjaśnienie nam obrzędów kościelnych w tym czasie, abyśmy przez zrozumienie liturgji Kościoła Katolickiego mogli jeszcze większą i jeszcze głębszą cześć oddać Bogu.

Tylko powinniśmy pamiętać o tem, że w tej pracy zapoznania się z obrzędami naszej religji powinni wziąć udział wszyscy bezwzględnie członkowie Stowarzyszenia.

Zarząd powinien tego dopilnować.

III. DZIAŁ KULTURALNO-OŚWIATOWY.

Biblioteczki lotne. Związek Młodzieży Polskiej jeszcze raz przypomina Stowarzyszeniom, posiadającym wypożyczone od Związku biblioteczki lotne, o konieczności zwrócenia ich do Związku do dnia 1 marca 1934 r.

Stowarzyszenia, które będą potrzebowały nadal korzystania z bibliotek lotnych, będą mogły biblioteczki takie otrzymać, obecnie jednak Związek musi biblioteczki ściągnąć dla ich uporządkowania i uzupełnienia.

„Żywa Gazetka“ W poprzednim numerze zachęcaliśmy Zarządy S. M. P. do organizowania „Żywych Gazetek“ jako nowej formy pracy kulturalno-oświatowej.

Obecnie podajemy w jaki sposób można „Żywą Gazetkę“ organizować.

1. Co powinna zawierać „Żywa Gazetka“?

1) Jakiś poważniejszy artykuł, omawiający aktualne zagadnienia. Artykuł powinien być krótki: treściwy i powinien zawierać kilka myśli jasno wytlómaczonych i dobrze wypowiedzianych. Ponieważ czasem trudno byłoby taki artykuł napisać najlepiej wybrać go z gazet, przychodzących do S. M. P.

2) Trochę humoru dla zmęczonych słuchaczy poważnych rzeczy. Rozmaite żarty i dowcipy drukują zawsze tygodniki i gazетки. Wybrać stamtąd najlepsze i te podać do wiadomości.

3) Jakiś ładny wiersz, dobrze wypowiedziany

4) Wiadomości ze świata. Wiadomości o ciekawych zdarzeniach, starannie wybrane z gazet i tygodników

5) Wiadomości parafjalne — ułożone w porozumieniu z miejscowym księdzem proboszczem.

2. Jak zorganizować „Żywą Gazetkę“? Aby zorganizować żywą gazetkę, trzeba mieć kilka gazet i kogoś kto dobrze umie czytać, pozatem trzeba sobie zadać trochę trudu z przygotowaniem materiału. Podam przykład, jak przygotowywać materiał:

Mamy w Ognisku tylko następujące gazety: „Młoda Polska“, „Przyjaciela Młodzieży“, „Rycerza Niepokalanej i „Naszego Przyjaciela“. Chcemy urządzić pierwszą żywą gazetkę dla tych co nie umieją lub lenią się czytać. Materiału mamy aż za dużo, trzeba go tylko umieć znaleźć. Poszukajmy. W „Przyjacielu Młodzieży“ lub „Młodej Polce“ znajdziemy artykuł wstępny o poważnej treści, znajdziemy tam i humoru trochę, lepsze anegdotki wybierzemy do naszej „Żywej Gazetki“. W „Naszym Przyjacielu“ i „Rycerzu Niepokalanej“ znajdziemy wiadomości ze świata, a nawet wiersze. Od księdza proboszcza dowiemy się, jakie parafjalne wiadomości chciałby ogłosić w „Żywej gazetce“.

Gdy mamy już wybrany materiał, musimy znaleźć kogoś, kto potrafi dobrze, płynnie i gładko czytać, dobrzeby było, żeby parę takich osób się zebrało, gdyż jedna i ta sama osoba opatrzy się ludzom słuchającym.

Taki „redaktor czytający“, czyli ten druh lub ta druchna, którzy mają czytać, muszą przedtem dobrze przejrzeć materiał przygotowany na żywą gazetkę, aby wszystko odbyło się pokolei, składnie bez długich przerw między jednym działem a drugim.

3. Uwagi techniczne. Aby „Żywa Gazetka“ udała się, należy pamiętać o następujących uwagach:

1. Staranne przygotowanie materiału. Co to znaczy? To znaczy, że Zarząd Stowarzyszenia lub Kółko oświatowe, względnie druh lub druchna, którzy będą materiał przygotowywali, muszą się namysleć nad tem, co dać do „Żywej gazetki“. Jakie artykuły wiadomości i wiersze będą naprawdę interesujące i pożyteczne dla słuchaczy. Zawsze trzeba poradzić się Patrona lub Patronki.

2. Staranne i urozmaicone odczytanie. Złe będzie z „gazetką“, jeżeli będzie zbyt cicho, niewyraźnie lub zbyt szybko odczytana. Bardzo dobrze byłoby, żeby każdy dział gazetki był odczytywany, czy też mówiony z pamięci przez kogo innego

3. Nie urządzać gazetki zbyt często. Ze względu na konieczność dobrego przygotowania. Lepiej urządzić gazetkę raz na miesiąc lub nawet na dwa, ale za to dobrze ją przygotować.

4. „Gazetka“ musi nie tylko bawić, ale i uczyć. O tej zasadzie powinniśmy pamiętać dobierając artykuły i wiadomości.

5. Gazetka musi być ciekawa i żywa. Nie może nudzić słuchaczy. Dla tego trzeba ją przeplatać humorem i żartami, z tym jednak warunkiem, że żarty muszą być dopasowane do treści gazetki.

6. Jak najwięcej urozmaiceń technicznych. A więc, jeżeli znajdzie się w Stowarzyszeniu ktoś kto potrafi ułożyć dialog, niech spróbuje to zrobić. Zamiast np. odczytywania z kartki wybranych wiadomości ze świata można zorganizować starannie ułożoną rozmowę dwóch druhów o tem, co słychać na świecie.

Podajemy te wskazówki do wiadomości i wykorzystania przez S. M. P. Oczywiście pierwsze kroki na tej drodze będą trudne i z tego trzeba zdawać sobie sprawę. Jeżeli które S.M.P. spróbuje u siebie zorganizować „Żywą Gazetkę“, niech napisze o tem do Związku, podając swoje uwagi i spostrzeżenia, trudności, jakie wyłoniły się w tej pracy i t. d. Związek odpowie, wyjaśni wątpliwości i w miarę możliwości dopomoże. Dla ułatwienia listy trzeba zaopatrywać u góry nadpisem „W sprawie Żywej Gazetki“.

Pamiętajmy wszyscy o konieczności propagandy naszych czasopism! Zarządy S. M. P. w porozumieniu z patronatem winny omówić sposoby wprowadzenia w życie zaleceń naszej ogólnopolskiej centrali Zjednoczenia Młodzieży Polskiej w Poznaniu. Uważnie przeczytajmy i rozważmy następujący komunikat:

Kącik dla gazeciarzy. Trzy lata temu w jednym z kościołów hiszpańskich miał ksiądz kazanie o obowiązkach katolików wobec prasy. Pewien młody robotnik wziął sobie do serca wskazanie swego duszpasterza i zabrał się rącho do propagandy. — Sprawa nie tak łatwa, bo działało się to w ubogiej i nędznej miejscowości.

A jaki był wynik jego apostołstwa? Oto w ciągu roku w tej niezamożnej wiosce, — gdzie, zdawało się, nikt grosza nie będzie chciał wydać na podobny cel — ów robotnik sprzedał 7.000 katolickich broszur, 250 czasopism, 23 osoby odmówił od prenumerowania niegodziwych pism, a całe dziesiątki abonentów zjednał dla katolickiego czasopisma.

Kiedy wzruszony proboszcz chciał mu dziękować za owocną pracę, rzekł:

— Spełniłem tylko swój obowiązek, nic poza tem!

Dlaczego o tem mówimy? Bo jak już wiecie, rok 1934 jest dla naszej organizacji rokiem prasy. I my mamy wobec naszych czasopism obowiązek, który musimy wypełnić

A więc weźmy się do małego rachunku sumienia:

Czy przeczytaliście w numerach styczniowych pism Zjednoczenia artykuły o roku prasy? Czy mianowaliście już w swem S. M. P. gazeciarza(kę)? Czy otrzymaliście numer okazowy „Młodej Polki“ lub „Przyjaciela“ z ulotką o roku prasy? Coście już zrobili ze wskazań tam podanych? A n-ry lutowe pism Zjednoczenia, czy doszły już rąk Waszych? Są tam dalsze wytyczne.

Zwracamy zwłaszcza uwagę na „Kierownika“, gdzie jest ważny artykuł o propagandzie prasy i interesujący list energicznego gazeciarza z terenu. Kto z Was poszedł już w jego ślady? Donieście nam o Waszych doświadczeniach!

A teraz kilka wytycznych na luty. Zbadajcie, jakie są stosunki prasowe w Waszej miejscowości. Jakie gazety czyta młodzież zorganizowana i niezorganizowana? Które najchętniej? Wiele na nie wydaje pieniędzy? W jaki sposób reklamuje się te gazety na Waszym terenie? Gdzie są do nabycia? Czy nasza prasa nie mogłaby podobnie docierać do rąk młodych? Pomyślcie też o kolportażu przed kościołem!

Gazeciarze i gazeciarki weźcie się do dzieła!

Hasło na luty: Każdy młody — młoda — w naszej miejscowości musi poznać „Młodą Polkę“ lub „Przyjaciela“. Za miesiąc pójdziemy krok naprzód. Będziemy Wam dawać szczegółowe wytyczne.

Do pracy — bo czas ucieka! A rok prasy — to wielki konkurs obowiązkowości dla wszystkich S. M. P.

Musimy zwyciężyć!

IV. DZIAŁ PRZYSPOSOBIENIA ROLNICZEGO.

Część Sprawozdawcza

Końcowy wynik pracy S.M.P. w Konkursach kukurydzianych w roku 1933. W dniu 21 grudnia 1933 roku w lokalu Związku Młodzieży Polskiej przy ul. Metropolitalnej 1 w Wilnie odbyła się wystawa nadesłanych przez poszczególne S.M.P. Wileńskiego Związku Młodzieży Polskiej okazowych kaczanów kukurydzy „Wczesnej Bydgoskiej“ uzyskanej z plonu 1933 roku oraz Sąd konkursowy w składzie: przewodniczący p. Marjan Gawecki — przedstawiciel Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego i członkowie: Ks. Dyrektor Franciszek Kafarski, p. Stefan Wasilewski agronom powiatowy — jako przedstawiciel wydziału powiatowego Sejmiku Wileńsko-Trockiego i Okręgowego Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych, p. major Stanisław Pilczewski, p. Henryk Chmielewski, p. Wacław Symonowicz — agronom, p. Piotr Kudukis i p. Leonard Dyakowski — Referent przysposobienia rolniczego Związku.

Sąd Konkursowy w wymienionym wyżej składzie rozpatrzył sprawę dotyczące:

1) wyników pracy poszczególnych S.M.P. Wil. Związku Młodz. Polskiej w konkursach kukurydzianych w 1933 roku;

2) przyznanie nagród zespołom i uczestnikom za pracę w konkursach kukurydzianych w 1933 r.;

3) przyznanie nagród zespołom i uczestnikom poszczególnych S.M.P. Związku, które zostały pominięte przez powiatowe Komisje P.R. za pracę w ogólnorolniczych konkursach P.R.

4) przyznanie dyplonów konkursowych członkom patronatu S.M.P. za wybitne zasługi położone w krzewieniu zamięłowania do P. R. i za czynny udział w tej pracy.

Z przedłożonego Sądowi konkursowemu materiału rzeczowego w postaci nadesłanych przez poszczególne S.M.P. formularzy Nr. 2 wynika, że pracę w konkursach uprawy kukurydzy „Wczesnej Bydgoskiej“ w 1933 r. prowadziły 102 S.M.P., w których pracowało 1383 Druhen i Druhów zorganizowanych w 169 zespołów konkursowych.

Po naradzie Sąd konkursowy uchwalił przyznać nagrody następującym osobom:

I. Dyplomy honorowe.

1. p. Antoninie Czepiłłowej — patronce S.M.P. w **Motykach**, pow. Wilejski.

2. p. Annie Zacharzewskiej — patronce S.M.P. w **Ławaryszkach**, pow. Wileńsko-Trocki.

3. p. Bronisławowi Korowackiemu — patronowi S.M.P. w **Kobylnikach**, pow. postawski.

4. p. Władysławie Sadowskiej — patronce S.M.P. w **Sobotnikach** — pow. Lidzki.

5. p. Helenie Hryniewiczowej — patronce S.M.P. w **Wielkich Solecznikach**, pow. Wileńsko-Trocki.

6. p. Marji-Magdalenie Hryniewiczównie — patronce S.M.P. w **Pryciunach**, pow. Wileńsko-Trocki.

7. Druhowi Dominikowi Daszkiewiczowi, prezesowi S.M.P. w **Rukojniach**, pow. Wileńsko-Trocki.

8. Druhowi Wincentemu Abucewiczowi — prezesowi S.M.P. w **Starych Trokach**, pow. Wileńsko-Trocki.

9. Druhowi Józefowi Krywko — prezesowi S.M.P. w **Żarnowogach**, pow. Wileńsko-Trocki.

10. Druhowi Władysławowi Piłatowi — prezesowi S.M.P. w **Kowalczukach**, pow. Wileńsko-Trocki.

11. Druحنة Zofji Antoszewskiej — prezesce S.M.P. w **Wojniligie**, pow. Wołożyński.

12. p. Anieli Jaworskiej — patronce S.M.P. w **Dryświatach**, pow. Brastawski.

13. p. Helenie Bołoczkowej — patronce S.M.P. w **Dryświatach**, pow. Brastawski.

II. Nagrody zespołowe.

a) Związkowe.

1. S.M.P. w **Sobotnikach**, pow. Lidzki — I nagrodę w postaci Radjoodbiornika i Dyplomu.

2. S.M.P. w **Kobylniku**, pow. Postawski — II nagroda w postaci Radjoodbiornika i Dyplomu.

3. S.M.P. w **Wielkich-Solecznikach** — III nagroda w postaci Detefonu i Dyptomu.

b) Powiatowe.

1. S.M.P. w **Rukojni**, pow. Wil.-Trocki, zespołowa II, dyplom.
2. S.M.P. **Kiena-Panieńska**, pow. Wil.-Trocki, zespołowa II, dyplom.
3. S.M.P. **Jęczmieniszki**, pow. Wil.-Trocki, zespołowa III, dyplom.
4. S.M.P. **Worniany**, pow. Wil.-Trocki, zespołowa III, dyplom.
5. „ **Debesie**, pow. Oszmiański, zespołowa I, dyplom.
6. „ **Świr**, pow. Święciański, zespołowa II, dyplom.
7. „ **Święciany**, Wil., zespołowa I, dyplom.
8. „ **Kalenkiszki**, pow. Brasławski, zespołowa I, dyplom.
9. „ **Ikaźń**, pow. Brasławski, zespołowa I, dyplom.
10. „ **Gajdy**, pow. Brasławski, zespołowa II, dyplom.
11. „ **Słobódka**, pow. Brasławski, zespołowa III, dyplom.
12. „ **Konstantynów k/Dzisny**, pow. Dziśnieński, zespołowa II, dyplom.
13. S.M.P. **Czerniewicze**, pow. Dziśnieński, zesp. I, dyplom.
14. „ **Mosarz**, pow. Postawski, zespołowa II, dyplom.
15. „ **Ciuńce**, pow. Postawski, zespołowa II, dyplom.
16. „ **Iwje**, pow. Lidzki, zespołowa I, dyplom.
17. „ **Żyrmuny**, pow. Lidzki, zespołowa II, dyplom.
18. „ **Iszczołna**, pow. Szczuczyński, zespołowa II, dyplom.
19. „ **Żołódek**, pow. Szczuczyński, zespołowa I, dyplom.
20. „ **Dziembrów**, pow. Szczuczyński, zespołowa I, dyplom, za wzorowe urządzenie wystawy.
21. S.M.P. **Prymaki**, pow. Szczuczyński, zespołowa II, dyplom, za wzorowe urządzenie wystawy.
22. S.M.P. **Mołczadź**, pow. Baranowicki, zespołowa II, dyplom.
23. „ **Czarna-Wieś**, pow. Białostocki, zesp. II, dyplom.
24. „ **Bogusze**, pow. Sokólski, zespołowa I, dyplom.
25. „ **Dąbrowa k/Grodna**, pow. Sokólski, zesp. I, dyplom.
26. „ **Świsłocz**, pow. Wołkowyski, zesp. I, dyplom.
27. „ **Rohoźnica**, pow. Wołkowyski, zesp. II, dyplom.
28. „ **Jodkiewicze**, pow. Grodzieński, zesp. II, dyplom.
29. „ **Kluszczyany**, pow. Święciański, zesp. III, dyplom.

III. Nagrody indywidualne.

1. S. M. P. **Jurany**: a) Druh Bernard Piotrewicz I w zespole dyplom za kukurydzę; b) Druchna Dom. Kudrjańcówna — II w zespole konkurs za kukurydzę; c) Druh Mieczysław Minkowski — III w zespole 5 kg. saletry za kukurydzę; d) Druchna Honorata Stefanowiczówna — II w zespole konkurs za kukurydzę.

2. S. M. P. w **Jakientanach.**: a) Druh Antoni Jachowicz — II w zespole dyplom w konkursie ogólno-rolniczym; b) Druchna Genowefa Garasimówna — II w zespole — konkurs w konkursie ogólno-rolniczym.

3. S. M. P. w **Gierwiatach**: a) Druchna F. Sobotkiewiczówna II w zespole — konkurs w konkursie ogólno-rolniczym; b) Druchna Marja Grodziówna — II w zespole — konkurs w konkursie ogólno-rolniczym; c) Druchna Marja Gulbicka — II w zespole — konkurs w konkursie ogólno-rolniczym.

4. S. M. P. w **Kienie-Panińskiej**: a) Druh Antoni Pieślak II w zespole — dyplom za kukurydzę; b) Druh Władysław Baśłyk I w zespole za kukurydzę; c) Druh Feliks Stankiewicz — III w zespole — 5 kg. saletry — za kukurydzę; d) Druchna Janina Pieślakówna III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę; e) Druh Władysław Krućko — III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę; f) Druh Michał Krućko — III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę; g) Druh Bolesław Tuchto — III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę.

5. S. M. P. **Rukojnie**: a) Druh Edward Borowski — III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę; b) Druchna Jadwiga Romanowska — II w zespole konkurs za kukurydzę; c) Druchna Janina Zienkiewiczówna II w zespole — konkurs za kukurydzę.

6. S. M. P. **Kowalczuki**: a) Druchna Jadwiga Ilkiewiczówna — I w zespole — książka „Jak chować kury“ za kukurydzę; b) Druchna Stanisława Lisowska — II w zespole — norkros za kukurydzę; c) Druchna Marja Najmowiczówna — II w zespole — książka „Ogródek Warzywny“ za kukurydzę; d) Druchna Alleina Piłatówna — III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę.

7. S. M. P. **Hajduny**: a) Druh Kazimierz Butkiewicz — II w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę.

8. S. M. P. **Rzesza**: a) Druchna Helena Zapolska — I w zespole — norkros za kukurydzę; b) Druchna Stanisława Sinkiewiczówna II w zespole — książka „Jak chować kury“ za kukurydzę; c) Druchna Genowefa Kozaczówna II w zespole książkę „Podręcznik warzywnictwa“ za kukurydzę; d) Druh Paweł Awłajewicz III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę.

S. M. P. w **St. Trokach**: a) Druh Aleksander Trusewicz — I w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę; b) Druh Piotr Giejno — II w zespole 5 kg. saletry za kukurydzę; c) Druh Michał Sawicki — II w zespole 5 kg. saletry za kukurydzę; d) Druh Michał Mackiewicz III w zespole — 5 kg. saletry za kukurydzę; e) Druh

Bolesław Brzozowski — III w zespole — 5 kg. salety za kukurydę.

10. S. M. P. N. Troki: a) Druchna Domicela Fiedorowiczówna norkros za kukurydę i II nagroda w S. M. P. w postaci dyplomu za pracę organizacyjną; b) Druchna Elżbieta Gruntmejerówna książkę „Gospodarski chów królików” za kukurydę i II nagroda — w S. M. P. dyplom za pracę organizacyjną; c) Druchna Jadwiga Kozłowska — książkę „Gospodarski chów królików” za kukurydę i II nagroda w S. M. P. za pracę organizacyjną.

11. S. M. P. w Wornianach: a) Druh Stanisław Krasieński — II w zespole — 5 kg. salety za kukurydę; b) Druh Bolesław Grażul — II w zespole 5 kg. salety za kukurydę; c) Druchna Apolonja Czepukojciówna — II w zespole — norkros za kukurydę; d) Druchna Teresa Jurkojciówna — II w zespole — norkros za kukurydę; e) Druh Franciszek Kirpo — II w zespole 5 kg. salety za kukurydę; f) Druchna Marja Sieniuciówna — II w zespole — książka „Ogródek warzywny” za kukurydę.

12. S. M. P. w Niemenczynie zaśc. Wygoda: a) Druh Alfons Barcowicz I w zespole — 5 kg. salety za kukurydę; b) Druchna Jadwiga Paszkiewiczówna — II w zespole — norkros za kukurydę.

13. S. M. P. w Jęczmieniszkach: a) Druh Bronisław Borkowski — I w S. M. P. — 10 kg. salety za pracę organizacyjną; b) Druh Tomasz Pietkiewicz — I w zespole — 5 kg. salety i dyplom za kukurydę; c) Druchna Jadwiga Pietkiewiczówna — II w zespole — norkros za kukurydę; d) Druchna Józefa Pietkiewiczówna — II w zespole — 5 kg. salety za uprawę marchwi pastewnej; e) Druh Józef Lachowicz — III w zespole — książkę „Handlowy dobór drzew owocowych” za kukurydę.

14. S. M. P. w Landwarowie: a) Druh Henryk Ludkiewicz — I w zespole — książka „O bakterjach” i 5 kg. salety za kukurydę.

15. S. M. P. w Kiemieliszkach: a) Druchna Helena Sielankówna — II w zespole — dyplom — za kukurydę; b) Druchna Stefanja Szukiewiczówna — III w zespole — dyplom za kukurydę.

16. S. M. P. w Święcianach: a) Druh Franciszek Nalewajko I zespole — dyplom za kukurydę; b) Druchna Weronika Straknyjówna — II w zespole — norkros za kukurydę; c) Druh Józef Konwianiec — II w zespole — 5 kg. salety za kukurydę; d) Druchna Julja Paszkowska — II w zespole — norkros za kukurydę; e) Druchna Leonarda Miłonowicz — w zespole — 5 kg. salety za kukurydę; f) Druchna Józefa Kłundukówna — II w zespole — 5 kg. salety za kukurydę.

15. S. M. P. w Zajeziarach: a) Druh Stanisław Łogowski — II w zespole — 5 kg. salety za uprawę buraków pastewnych; b) Druh Konstanty Guniewicz — w zespole — 5 kg. salety za uprawę buraków pastewnych.

18. S. M. P. w **Swistoczy**: a) Druchna Leonarda Bielawska I w zespole — norkros za kukurydzę.

19. S. M. P. w **Rohoźnicy**: a) Druh Adolf Połubek — I w zespole — książka „Uprawa i nawożenie przynicy“ za kukurydzę.

Nagrody powyższe: dyplomy, norkrosy, książki i odbiorniki radiowe zostają przez Związek Młodzieży Polskiej wysłane do poszczególnych S. M. P. w miesiącu styczniu i lutym 1934 r., natomiast saletra będzie wysłana w miesiącu kwietniu tego roku.

Pożądaniem jest dla uniknięcia kosztów przesyłki, by, S. M. P. odebrały swoje nagrody bezpośrednio w Związku Młodzieży Polskiej — gdy będzie ku temu sposobność.

C z ę ś ć I n s t r u k c y j n a.

I. Myśli przewodnie w pracy p. r. I nieustannie dążyć do tego, aby wszystkie Druchny i wszyscy Druhowie — bez żadnego wyjątku wzięli udział w pracy — przysposobienia rolniczego.

II. W rozpoczętej pracy trzeba wytrwać! Zarządy S. M. P. przodownicy i przodowniczki mają o tem stale przypominać wszystkim członkom.

III. Pożytek pracy p. r. Pięcioletni okres pracy w przysposobieniu rolniczym — przy współpracy organizacji rolniczych na terenie S. M. P. daje nam przekonanie, że ta dziedzina pracy jest:

- 1) pożyteczną pod względem materialnym;
- 2) pożyteczną pod względem moralnym;
- 3) pożyteczną pod względem organizacyjnym.

Powinniśmy stale uświadamiać sobie, że praca w przysposobieniu rolniczym jest pożyteczną dla nas samych pod względem materialnym. Lepiej uprawiając rolę więcej otrzymujemy plonów. Rozumna praca rolnicza i większe pożytki materialne dają nam wewnętrzne, duchowe zadowolenie, a solidność wykonania i rozrost zespołów przysposobienia rolniczego w S. M. P. stawia naszą całą organizację w rzędzie przodujących.

Trzeba żeby te myśli były myślami wszystkich członków S. M. P. omówić je na najbliższym zebraniu.

IV. Wszyscy przodownicy i przodowniczki mają wziąć udział w kursach dla przodowników (czek). Kursy te zorganizują powiatowe komisje P. R. Odpowiednie powiadomienia o terminie i miejscu kursu otrzymają S. M. P. w swoim czasie.

Dla kursów przedkursowych organizowanych przez Związek Młodzieży Polskiej należy poświęcić szczególniejszą uwagę.

Przodownicy i przodowniczk:

1) Muszą udać się na kursy osobiście i tylko w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach wydelegować swoich zastępców i

2) Na kursie winny posiadać ściśle informacje o każdym uczestniku swego zespołu.

Znajomość swego zespołu polega na tem, że trzeba wiedzieć i znać nazwisko każdej Druchny i Druha należących do zespołu Konkursowego; gdzie każdy zamieszkuje; w jakich warunkach żyje; czy daje pewność prowadzenia pracy i doprowadzenia jej do końca; kto w zespole konkursowym jest, więcej, a kto mniej sumienny. Przodownik i przodowniczka — muszą te rzeczy znać i wiedzieć o swoim zespole konkursowym, a to w tym celu aby:

1) wykazać się przed Komisją P. R. i przed każdym, kogo to będzie ciekawić, gdy przodowniczka i przodownik odpowiadają swemu szczytnemu zadaniu,

2) ułatwić sobie pracę w doprowadzeniu zespołu Konkursowego do końca. Można bowiem dobrze gospodarzyć tam, gdzie znani nam są ludzie i wszystkie warunki życia i pracy.

W drugim stopniu — znajomość swego zespołu Konkursowego — przyda się i potrzebną jest na kursie lokalnym — dla uczestników zespołu.

V. O pracę samokształcenia się. Należy dbać o właściwe zorganizowanie w Stowarzyszeniu pracy nad kształceniem umysłu, odwagę zdobywania i rozszerzania wiedzy fachowo-rolniczej. To należy, niewątpliwie, do obowiązku Zarządu S.M.P.

Jeżeli gdziekolwiek bądź S. M. P. na porządku dnia zebrań plenarnych sprawy przysposobienia rolniczego nie figurują, należy te sprawy natychmiast wprowadzić.

Zaczynając od rzeczy małych lecz zasadniczych jak sprawdzenie na każdym zebraniu plenarnem stopnia wytrwania każdej Druchny i Druha w pracy w przysposobieniu rolniczem, po przez wspólne czytanie wskazówek o przysposobieniu rolniczem, zawartych w każdym numerze „Wiadomości“ etc., broszurek, ulotek, książek rolniczych.

VI. Pamiętać o nasionach i dzienniczkach dla zespołów!

Trzeba pamiętać, że w miesiącu Marcu — *nie później* — zespoły konkursowe muszą być zaopatrzone w materiały konkursowe i dzienniczki. Z tego wynika, że w miesiącu styczniu i lutym — każde SMP. winno uporządkować sprawę zapotrzebowania na materiały konkursowe.

Praktycznie zaś musi być to załatwienie w ten sposób, że przodowniczki i przodownicy zespołów konkursowych w każdym SMP. przygotowują zapotrzebowania na materiały konkursowe i złożą do zarządu stowarzyszenia, a zarządy SMP. ze swej strony winne alarmować: instruktorów powiatowych SMP., powiatowe Komisje P. R., a w miarę potrzeby Związek Młodzieży Polskiej.

VI. A o konkursie kukurydzianym nie zapominać!

W dziale sprawozdawczym z przeprowadzonej w 1932 r. akcji uprawy kukurydzy „Wczesnej Bydgoskiej“ zauważyć łatwo, że dotychczas wytrwale dążymy do tego ideału, aby w każdym SMP. bez wyjątku był prowadzony konkurs kukurydziany. W liczbie 169 zespołów konkursowych, które doprowadziły w 1933 r. pracę do końca, są dwa zespoły konkursowe, które uprawiały kukurydzę w ogródkach w Wilnie.

Związek Młodzieży Polskiej jest zdania, że każde SMP., a zarządy SMP., przede wszystkim — na najbliższym zebraniu powiedzą sobie, że nie można być gorszymi od innych. Musimy wszyscy bez wyjątku stanąć do pracy w uprawie kukurydzy „Wczesnej Bydgoskiej“.

Wiadomem wszak jest, że—jeżeli chodzi o zasianie kukurydzą „Wczesną Bydgoską“ pięćdziesięcio-metrowego (50 m²) pólka to nie jest to praca uciążliwa; raczej miła rozrywka, która daje:

1) przekonanie o zysku materialnym, wynikającym z tej miłej rozrywki;

2) spokój sumienia ze spełnionego obowiązku organizacyjnego.

Przeczytajcie uważnie wzmiankę o konkursach kukurydzianych, uczynioną w „Wiadomościach“ A. K. № 11—12 za 1933 r., zastanówcie się nad powyżej powiedzianem.

Zorganizujcie chociaż jeden zespół konkursowy do uprawy kukurydzy „Wczesnej Bydgoskiej“ i nadeślijcie do Związku Młodzieży Polskiej do dnia 1 marca 1934 r. z jednoczesnem nadmieniem: czy SMP. posiada swoje własne nasiona do siewu wiosennego; czy nasiona nabędzie na miejscu, w sąsiednim SMP.; czy też nasiona kukurydzy ma nadesłać Związek Młodzieży Polskiej.

PLAN PRACY

na m-c luty i marzec 1934 r.

I. DZIAŁ OGÓLNO-ORGANIZACYJNY.

M-c luty.

1. Dwa zebrania Zarządu i dwa zebrania plenarne.
2. Wypełnić i wysłać sprawozdanie roczne do Związku. Termin ostateczny upływał 15 lutego. Związek przedłuża do 1 marca!

M-c marzec.

1. Dwa Zebrania Zarządu i dwa zebrania plenarne.
2. Ułożyć plan pracy Zarządu i Stowarzyszenia na II kwartał:

organizowanych przez Kadry pow. P. W. względnie na zaproszenie innych organizacyj.

- a) ustalić terminy zebran Zarządu i Plenarnych;
 - b) ustalić dyżury w „Ognisku“ na II kwartał;
 - c) Zarząd zainteresuje się pracami zespołu p. r. w ziązku ze zbliżającym się okresem wiosennym.
3. Rozpocząć przygotowania do Zjazdów Delegowanych.

II. DZIAŁ RELIGIJNY.

M - c luty i marzec.

1. Zorganizować w stowarzyszeniu pogadankę: „Znaczenie okresu wielkopostnego w życiu Kościoła“.
2. Porozumieć się z P.W. księdzem Proboszczem w sprawie rekolekcyj dla członków stowarzyszeń.
3. Opracować plan pracy religijnej na II kwartał.

III. DZIAŁ KULTURALNO-OŚWIATOWY.

M - c luty.

1. Przygotować pogadanki: 1) „Zwyczaj wielkopostne w dawnej Polsce“. 2) „Zwyczaj wielkopostne zagranicą: a) we Włoszech; b) w Hiszpanji; c) w innych krajach“.

M - c marzec.

1. Rozpocząć przygotowania urozmaiceń na wspólne „święcone“ stowarzyszeniowe.
2. Kółko kulturalno-oświatowe przygotowuje pogadankę na „święcone“: „Zwyczaj wielkanocne w dawnej Polsce“.
3. Opracować plan pracy oświatowej na II kwartał.

IV. DZIAŁ W. F.

M - c luty i marzec.

1. Odbywać normalne ćwiczenia jak w grudniu i styczniu.
2. Zorganizować wewnętrzne zawody narciarskie.
3. Zorganizować zawody łyżwiarskie.
4. Brać udział czynny w zawodach narciarskich i innych

5. Na zebraniu plenarnem wygłosić pogadankę na temat pracy Wychowania Fizycznego w Stowarzyszeniu.

6. Zorganizować (jeśli dotychczas niezorganizowano) Kółko Wychowania Fizycznego w swoim SMP.

V. DZIAŁ P. R.

M-c luty i marzec.

1. Czynić stale i wytrwale wszystko to co było polecono na miesiąc styczeń 1934 r.

2. Ostatecznie uporządkować organizowanie zespołów konkursowych do pracy na rok 1934.

3. Nadesłać do Zw. Mł. Pol. zgłoszenie zespołów konkursowych do uprawy kukurydzy „Wczesnej Bydgoskiej.

4. Ostatecznie uporządkować zapotrzebowania na materiały konkursowe i dzienniczki biorąc pod uwagę przesyłanie zaliczek na zakup tych materiałów.

5. Zwrócić szczególniejszą uwagę na zakup i otrzymanie materiałów konkursowych w konkursach hodowlanych.

Czyń jałmużnę z majątności twoich, a nie odwracaj oblicza twego od żadnego ubogiego, bo tak będzie, że ani od ciebie nie odwróci się oblicze Pańskie.

Jako będziesz mógł, tak bądź miłosierny. Będziesz li miał wiele, hojnie dawaj; jeśli mało będziesz miał i mało z chęcią udzielać usług.

Tak bowiem skarbisz sobie zapłatę dobrą na dzień potrzebny... Jałmużna wielką ufnością będzie przed najwyższym Bogiem wszystkim, którzy ją czynią.

Z księgi Tobiasza.

PODZIĘKOWANIA

Archidiecezjalny Związek Towarzystw Dobroczynności „Caritas“ najserdeczniejsze składa podziękowanie Najdostojniejszemu Protektorowi swemu J. E. Ks. Arcybiskupowi Romualdowi Jałbrzykowskiemu, Metropolicie Wileńskiemu, za przesłane łaskawie ofiary :

Na kolonje dla ubogiej dziatwy zł. 100,—
na cele „Tygodnia Miłosierdzia“ zł. 50,—
na gwiazdkę dla najbiedniejszych zł. 100,—
oraz za ufundowanie tysiąca obiadów za 220 zł. dla najuboższych
w nowopowstałej jadłodajni Związku „Caritas“ przy klasztorze
OO. Bonifratrów w Wilnie.

Wzniosły przykład miłosierdzia chrześcijańskiego J. E. Ks. Metropolity naszego nie może pozostać bez echa. Całe katolickie społeczeństwo Archidiecezji Wileńskiej, pod przewodnictwem swoich duszpasterzy, winno stanąć na froncie pracy dobroczynnej, organizując się w Wydziały Pararafjalne „Caritas“ w których ma być zogniskowany cały wysiłek wiernych dla niesienia pomocy bezdomnym głodnym, bezrobotnym, sierotom i chorym.

Niech się poruszają nasze serca!

Prezydjum „Tygodnia Miłosierdzia“ pod protektoratem J. E. Ks. Arcybiskupa Romualda Jałbrzykowskiego, Metropolity Wileńskiego, „Caritas“, składa bardzo serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się współpracą lub ofiarą w organizacji i powiększeniu funduszków „Tygodnia Miłosierdzia“ na akcję pomocy dla najbiedniejszych w Archidiecezji Wileńskiej.

Zwłaszcza Przewielebnym Ks. Ks. Proboszczom Prezydjum dziękuje za urządzenie „Tygodnia Miłosierdzia“ na terenie swoich parafij, Ks. Prof. Władysławowi Staichowi z Krakowa za wygłoszenie cyklu podniosłych odczytów na temat „Wilno Święte“, Uniwersytetowi Stefana Batorego za bezinteresowne użyczenie Sali Śniadeckich na odczyty i akademję, prasie wileńskiej za popieranie i propagowanie akcji charytatywnej „Tygodnia“, Towarzystwu śpiewaczemu „Hasło“ pod dyr. Prof. Jana Żebrowskiego, Pp. solistce Aldonie Potapowiczównie, Prof. Michałowi Telmaszewskiemu i Władysławowi Łuniewskiemu za uświetnienie Akademji „Tygodnia Miłosierdzia“, wykonaniem szeregu pięknych utworów religijnych w śpiewie chóralnym, solowym i muzyce, Stowarzyszeniom Akcji Katolickiej, Organizacjom św. Wincentego à Paulo, Zgromadzeniom SS. Misjonarek Św. Rodziny i SS. Serafitek, III Zakonom, Sodalicjom Marjańskim Pań, Panien i Akademiczek, oraz osobom prywatnym za ofiarną pracę, trudy i czas poświęcony:

Bóg zapłać!

ŚWIĘTY ANTONI I „CHLEB UBOGICH” W „CARITAS”

Świat wypełniony jest poprostu nadzwyczajnymi łaskami i cudami, które działy i które wciąż się dzieją za przyczyną Wielkiego Cudotwórcy, Świętego Antoniego z Padwy. Głoszą o tem nieprzeliczone pisma, dzieła, broszurki i ulotki we wszystkich niemal językach.

W 1890 r. żyła w Toulonie we Francji p. Bouffier, wielka czcicielka i krzewicielka kultu Św. Antoniego Padewskiego, która za różne doznane od niego łaski, przyczyniła się głównie do rozpowszechnienia dzieła „Chleba Św. Antoniego dla Ubogich”.

Pokoik jej, w którym umieściła figurę Św. Antoniego, przeniósł się w niedługim czasie prawie w kaplicę, pełną modlących się, którzy się tam w różnych potrzebach udawali. Prośby swoje pisane na karteczkach i ofiary składali tam bogaci i ubodzy, uczeni i prostaczkowie, panowie i panie wszystkich stanów, a nawet dzieci. Zebrane ofiary rozdawano ubogim.

Za przykładem p. Buffier poszło wiele osób, tak, że w krótkim czasie „Chleb Św. Antoniego dla Ubogich” rozkrzewił się w innych miejscowościach Francji, przekroczył jej granice i rozpowszechnił się po całym świecie. Niema dziś prawie kościoła, gdzieby dzieło to przepiękne nie było zaprowadzone.

Święty Antoni Padewski, to największy i najserdeczniejszy Opiekun ubogich, to najbardziej współczujący Orędownik u Boga dla tych wszystkich, którzy się do niego z całą ufnością garną. Lecz wstawiając się za nami u tronu Bożego i wyprasząc nam najróżniejsze łaski i cuda, pragnie, abyśmy i my pamiętali o jego ubogich.

Przezacny czytelniku, pomyśl wiele to ubogich głodnych, bezdomnych, chorych, zrozpaczonych, sierót i t. p. codziennie błagalnie wyciąga ręce do Boga, żebrząc „chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj...” Jakżesz im tego chleba odmówić...

Święty Antoni woła do nas: „Dajcie im chleba, a ja wam to wynagrodzę tysiąc razy!“ Czyż już tego w życiu nie doświadczyliśmy, czy zawiódł nas kiedy Św. Antoni Cudotwórca?

W Centrali Związku „Caritas“ w Wilnie przygotowuje się miejsce na figurę Św. Antoniego, rozdzielającego chleb ubogim, Ufamy głęboko, że w ten sposób Św. Antoni natchnie wiele szlachetnych serc do litości dla ubogich biednych, a przezacnym ofiarodawcom i współpracownikom „Caritasu“ wybląga za to szczególniejsze błogosławieństwo Boże i cudowną pomoc we wszystkich ich potrzebach.

Przewielebni Ks. Ks. Proboszczowie, Wydziały Parafjalne „Caritas“, Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo, III Zakony, Sodalieje, S. M. P., Bractwa i wszystkie inne organizacje religijno-społeczne gorąco są proszone o zakładanie Dzieła „Chleba św. Antoniego dla ubogich“. W wielu parafjach już ono istnieje, trzeba je tylko serdecznie ożywić przez odpowiednie nauki w czasie kazań i dobry przykład w tym względzie, do którego wierni powinni się wzajemnie zagrzewać. Figurki św. Antoniego z puszkami do próśb i ofiar na chleb dla ubogich nie powinno braknąć w żadnym kościele czy ognisku. Na ten temat należy przygotowywać specjalne, gorące referaty i pogadanki.

Wyjaśnień w tej sprawie chętnie udzieli Sekretariat Związku „Caritas“ w godzinach urzędowych, względnie piśmiennie pod adresem: Arch. Związek w Dobr. „Caritas“, Wilno, Metropolitalna 1. Pod tym adresem można ewentualnie zamawiać figurki św. Antoniego do kościołów i ognisk, a także obrazki św. Antoniego do rozdawania.

Centrala Związku „Caritas“ wdzięczna będzie za każdą wiadomość o rozpoczęciu tej pięknej akcji.

Święty Antoni dopomoże, a każdy trud w tym względzie wynagrodzi tysiąc razy.

KURS DLA PRACOWNIC PARAFJALNYCH

Gwałtowna potrzeba akcji charytatywnej z powodu ogólnego zubożenia i nędzy wymaga większej ilości odpowiednio wyrobionych i fachowo przygotowanych pracowniczek t. zw. sióstr parafjalnych.

Każda niemal parafia takiej pracowniczki wykwalifikowanej potrzebuje. Poza pracą na niwie charytatywnej poświęcają się

siostry, w miarę sił, wszelkim innym dziełom parafjalnym pod kierownictwem ks. Proboszcza: patronaty, praca w stowarzyszeniach, III Zakony, ogniska parafjalne i ochronkiienne, zdobnictwo kościoła i t. p., a nawet pomoc w biurze parafjalnem.

Pracowniczkii parafjalne przygotowują się do dobrego spełniania obowiązków swego powołania na specjalnych kursach i pod fachowem kierownictwem, czuwającym nad ich wyszkoleniem teoretycznem, odpowiednią praktyką i wyrobieniem etycznym.

W związku z tem, Związek Towarzystw Dobroczynności „Caritas“ w Wilnie, ul. Metropolitalna 1 (Telefon Nr. 7-83) przy poparciu Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej urządza w czasie od 25 lutego do 11 marca 1934 r. włącznie dwutygodniowy (wstępny) kurs dla tychże pracownic parafjalnych. Na Kurs ten mogą się zgłaszać odpowiednie kandydatki ze wszystkich parafij całej Archidiecezji Wileńskiej.

Kandydatki

Na kurs może się wpisać każda gorliwa katoliczka skora do poświęceń, która skończyła przynajmniej 20 lat. Do podania o przyjęcie na kurs kandydatka winna dołączyć:

- a) metrykę,
- b) polecenie swego ks. Proboszcza lub Prefekta (w zamkniętej kopercie),
- c) własnoręcznie napisane curriculum vitae (życiorys),
- d) świadectwo ukończenia conajmniej 4-ch klas szkoły średniej lub równorzędnej (wyjątkowo zostaną przyjęte kandydatki z niższem wykształceniem),
- e) ewentualne świadectwo odbytej praktyki w pracy społ.

Program kursu:

1. Zagadnienia etyczno-społeczne	10 godzin
2. Akcja Katolicka	3 „
3. Istota miłosierdzia chrześcijańskiego	6 „
4. Posłannictwo siostry parafjalnej.	4 „
5. Objawy chorób społecznych	3 „
6. Opieka społeczna	3 „
7. Administracja państwowa i komunalna	4 „
8. Ubogi w ustawodawstwie społecznem	6 „
9. Organizacja miejskiej opieki nad ubogim	2 „

10.	Czynniki wykonawcze akcji charytatywnej . . .	4	godzin
11.	Kartoteka parafjalna i kartoteka ubogich . . .	1	"
12.	Wydział Parafjalny „Caritas“ . . .	3	"
13.	Okręg „Caritas“ . . .	1	"
14.	Związek diecezjalny „Caritas“ . . .	1	"
15.	Opieka prawna nad dzieckiem . . .	4	"
16.	Higjena . . .	2	"
17.	Propaganda akcji charytatywnej . . .	1	"
18.	Teorja prowadzenia zebrań . . .	2	"
19.	Bibliotekarstwo . . .	2	"
20.	Kościół, zdobnictwo, ochronki, ogniska, stowarz. . .	10	"

R a z e m 72 godzin

W czasie trwania kursu odbędą się ćwiczenia praktyczne i wizytacje społeczne.

Na zakończenie kursu odbędzie się egzamin teoretyczny i praktyczny, na podstawie których kursistki otrzymają świadectwa.

Warunki przyjęcia

1. Całkowita opłata za naukę na kursie wynosi zł. 10, płatne przy wpisie.

2. Koszta podróży i utrzymania ponoszą kursistki.

3. Kursistki zamieszkowe mieszkają w Wilnie w internacie, gdzie przestrzegają porządku domowego. Tamże mogą otrzymać pożywienie po cenach bardzo przystępnych. (Obiad 60 groszy, herbata na śniadanie i kolację bezpłatnie, cukier, chleb i omastę kursistki przywożą ze sobą, względnie kupują sobie w mieście).

4. Uczestniczki kursu obowiązują udział we wszystkich wykładach, dyskusjach i zajęciach praktycznych.

5. W kursie mogą brać udział tak osoby świeckie jak i zakonne.

O terminie rozpoczęcia kursu uczestniczki zostaną osobno zawiadomione piśmiennie.

Zgłoszenia nadsyłać należy do końca lutego r. b. pod adresem:

Sekretariat Archidiecezjalnego Związku

Towarzystw Dobroczynności „Caritas“

w Wilnie, ul. Metropolitna 1.

UWAGI: Na prowincji zwłaszcza jest bardzo wiele inteligentnych sił (emerytowanych nauczycielek i t. p.), które należałoby zachęcić do wyjazdu na taki kurs z wielką korzyścią dla późniejszej ich akcji w parafii.

Przewielebnych Ks. Ks. Proboszczów uprasza się w interesie parafii o łaskawe poparcie kursu z ambony w ciągu najbliższych niedziel i świąt.

Przy podaniach i korespondencji, wymagającej odpowiedzi, uprasza się dołączyć znaczek pocztowy za 30 gr.

JADŁODAJNIA DLA NAJBIEDNIEJSZYCH.

Łaknąłem, a daliście Mi jeść.

Mat. XXV, 36 — 37.

W święto Najświętszej Panny Gromnicznej Najdostojniejszy Protektor Związku Towarzystw Dobroczynności „Caritas“, J. E. Ks. Arcybiskup Romuald Jałbrzykowski, Metropolita Wileński, dokonał poświęcenia i otwarcia Jadłodajni dla najbiedniejszych Wilnian przy Klasztorze OO. Bonifratrów w Wilnie, pl. Napoleona 6.

Jadłodajnię zorganizował Związek „Caritas“ z funduszków, zebranych w czasie ostatniego „Tygodnia Miłosierdzia Chrześcijańskiego“, odbytego w grudniu r. ub. na terenie całej Archidiecezji Wileńskiej. Jadłodajnia składa się z dużej, jasnej sali jadalnej, kuchni nowocześnie urządzonej z możliwością obsłużenia do 500 osób dziennie, oraz z piekarni do wypieku chleba.

Narazie, dopóki „Caritas“ nie rozporządza większymi funduszami, wydawać się będzie obiady dla 100 i więcej ubogich dziennie, w miarę jednak napływu ofiar ilość obiadów będzie się zwiększać. Jest projekt uruchomienia w przyszłości oddziałów Jadłodajni na przedmieściach. Szereg uczynnych pań wileńskich przyrzekło pomoc w urządzeniu przy jadłodajni ochronki dziennej dla najbiedniejszej dziatwy w wieku przedszkolnym z dokarmianiem, oraz świetlicy wieczorowej z herbatą dla biednych.

Na uroczystość poświęcenia i otwarcia Jadłodajni przybył ks. Arcybiskup w towarzystwie miejscowego duchowieństwa. W pięknie udekorowanej sali jadalnej oczekiwali go przedstawiciele Arch. Instytutu Akcji Katolickiej z Ks. Dyr. Kafarskim, Rada i Zarząd „Caritasu“ z Prezesem związku, Ks. Superjorem

Janem Rzymelką, organizacje św. Wincentego à Paulo, prasa, stowarzyszenia, wierni i ubodzy, którzy zajęli miejsca za stołami.

Po dokonaniu poświęcenia, J. E. bardzo serdecznie przemówił do zebranych, podkreślając radość z powodu zorganizowania Jadłodajni dla ubogich głodnych w Wilnie, a jednocześnie znaczenie ofiarności chrześcijańskiej dla wyciągających rękę o litość w dzisiejszych, tak bardzo ciężkich czasach ogólnej nędzy. Owocem tej ofiarności jest nowa Jadłodajnia, której dostojny Pasterz życzy jak najpełniejszego rozwoju i rozszerzenia działalności, gdzie bieda i głód daje się najwięcej we znaki bezrobotnym i bezdomnym.

Aby zaś życzenia te „nie pozostały tylko na słowach”—jak się wyraził Ks. Metropolita—złożył jednocześnie na ręce dyrektora „Caritasu” opłatę na tysiąc obiadów dla głodnych w lutym, deklarując tę ilość na następne miesiące. Wdzięczni ubodzy na sali zebrani wzniesli okrzyk: „Niech żyje nasz Arcypasterz”!

Ofiarność Arcypasterza naszego, który prócz tylu innych wydatków zakupił tysiąc obiadów dla biednych miesięcznie, dzieląc się poprostu ostatnim groszem, winna być przykładem dla całego społeczeństwa, które na tak wzniosły cel nie powinno skąpić datków, składając lub przesyłając je do „Caritasu” (nabywając bony dobroczynne), kto ile może dla otarcia łez jak największej rzeszy, pokrzywdzonej przez wojnę i kryzys.

Pieczętle dla Wydziałów „Caritas”,

Celem ujednolitenia pieczęci dla wydziałów parafjalnych „Caritas” takowe można zamawiać bezpośrednio w Związku po następujących cenach:

Pieczęć urzędowa okr. z godłem

(jak obok) zł. 3.—

Pieczęć nagłówkowa zł. 2.50

Poduszczecka z tuszem . . . zł. 1.—

Deklaracje i legitymacje dla „Ca-

ritas”. Sekretarjat Związku przygotował

do wysyłki druki deklaracji i legitymacji członkowskich „Caritas”. Ponieważ każdy członek obowiązany jest złożyć przepisową

deklarację, oraz otrzymać legitymację, Wydziały Parafjalne zechcą kierować do Związku zamówienia na potrzebną ilość tych blankietów.

Tytułem zwrotu kosztów druku i papieru, Związek pobiera za 1 blankiet legitymacji 3 gr. zaś za 1 blankiet deklaracji członkowskiej 1 gr. plus koszt przesyłki.

Zamówienia należy kierować pod adresem: Sekretariat Archid. Zw. Tow. Dobroczynności „Caritas“ w Wilnie, ul. Metropolitalna 1.

Nie dawać jałmużny w pieniądzech!

**Nabywać bony jałmużnicze, za które
sprzedający dostanie obiad i żywność!**

Zarządy! Prenumerujcie!

**W i a d o m o ś c i
Akcji Katolickiej
Archidiecezji Wileńskiej**

Niema pracy bez prasy!

UCZCIJMY WIELKI POST

ZWŁASZCZA W ROKU ŚWIĘTYM

Materiały na obchody

Bibljotheka Wieczornicowa

Eremus: Tajemnica odkupienia (nowość) 2.10

Wykład, śpiewy, deklamacje, obrazki sceniczne na role żeńskie i m.

Zieja Jan X.: Opowieść pasyjna (nowość) 1.10

Oryginalna nowość w polskiej literaturze scenicznej — polecająca na połączeniu recytacji na głosy tekstu ewangelji o Męce Paskiej ze śpiewem polskich pieśni pasyjnych. Stosownie dla zespołów m. i ż.

Sztuki na role męskie

Rakowski-Trzywdar Gwido: Ukrzyżuj go!... (nowość) 1.--

Misterjum pasyjne nadaje się do wystawienia w najskromniejszych warunkach, ze względu na nowoczesne, bardzo proste ujęcie dekoracji przy zachowaniu wysokiego poziomu artystycznego.

Tricard: Bóg nie umiera 2.40

Dramat historyczny w 5 aktach.

Piłat 1.50

Dramat w 3 aktach.

Turbak: Triumf krzyża 1.--

Dramat religijny w 6 odsłonach.

Sztuki na role żeńskie

Feliks O. F.: Poncja córka Piłata 0.40

Dramat w 4 aktach.

DOSTARCZA

SKŁADNICA ARCHIDIEC. INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Wilno, ul. Metropolitalna Nr. 1

FRONT PRACY

Adres Redakcji i Administracji:
LUBLIN - UNIWERSYTET

P r e n u m e r a t a

rocznie kosztuje tylko 1 zł. 80 gr.

Numer pojedynczy — 15 groszy

Miesięcznik poza i ponad partjami politycznymi,
poświęcony sprawom robotniczym w myśl społecznej nauki katolickiej i ekonomji chrześcijańskiej.

Katolickie Stowarzyszenia Polek, Katolickie Stow.
Mężczyzn i S. M. P. winny tem pismem się zająć.

P r e n u m e r o w a ć !

Jedyna droga do rozwoju katolickiej prasy - to
PRENUMERATA. Jednać prenumeratorów.

Żądać okazowych numerów!